

Adventes Vēstis

2019
MARTS
#278

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS
DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

SVĒTĪBAS

Brīvprātība –
Dieva aicinājums

ATKLĀSMES
GRĀMATA

MISIJAS
SKOLA
LATVIJĀ

Jauniešiem:

Dieva ceļš pie
Eduarda un Martas

Bērniem:

ZĪMĒJUMU KONKURSS

Pusaudžiem:

Kā Dievs lika
ērgelēm klusēt

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
- 06** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Kristus sekotājam novēlētās svētības
- 08** LIECĪBA
Brīvprātība – Dieva aicinājums
- 10** TĒMA
“Ja Es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie Manis.”
- 11** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Mīlestības nodaļas lielie trīs
- 12** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Atklāsmes grāmata. Apokalipses kopsavilkums 3. daļa
- 14** MISIJA
Misijas skola Latvijā
- 16** VESELĪBA
Īsi par tēmu vēzis
- 17** SABATSKOLA
Trīs veidi, kā iedzīvināt sabatskolu
- 18** JAUNIEŠI
Dieva ceļš pie Eduarda un Martas
- 20** PUSAUDŽI
Kā Dievs lika ērgelēm klusēt
- 22** BĒRNI
Konkurss par dzīvniekiem

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vilnis LATGALIS,

Mārīte LIPSKA, Ance MOŽEIKO,

Andris PEŠELIS, Edija SUBATOVIČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti pavasarī!

Šogad Debesu Tēvs mūs iepriecinājis ar agru pavasari – ikdienas, dodoties no mājām uz autobusa pieturu, priecājos par sniegpulkstenīšiem kaimiņmājas puķu dobē. Vēl droši vien būs sals, gaidāmas saltas nakts, bet šie mazie ziediņi radīti tik izturīgi, ka pārlaidīs salu un sagaidīs siltās dienas, neraugoties ne uz ko.

Veroties uz šiem ziediņiem, man bija jādodomā par Latvijas adventistu draudzēm. Kādā februāra sabatā iznāca viesoties Aizkraukles draudzē. Šī draudzīte, tik viesmīlīga un ģimeniska, pulcējas Aizkraukles P. Barisona mūzikas skolas Mazajā zālē, turpat notiek Sabatskolas nodarbība, skolas pagrabiņā norit bērnu nodarbības, atvēlēta telpa labdarības vajadzībām. Tā ir lieliska iespēja, taču tās nav viņu mājas, Alfa kursu un citu draudzes pasākumu norise tādēļ šobrīd īsti nav iespējama. Neraugoties uz to, šī draudzīte ir siltuma pilna, daži no viņiem mēro uz sabata sapulcēm 7 kilometrus garu ceļu kājām, citi ierodas ar sabierisko transportu, kurš kursē reti. Lasot šo, droši vien daudzi brāļi un māsas dažādās Latvijas draudzēs varēs teikt: “Jā, tā ir arī pie mums!”

Kāds sakars sniegpulkstenītēm un mazajām Latvijas draudzēm? Tās abas ir izturīgas un, ticu, pārlaidīs visus bargos salus un grūtības, lai uzticīgi sagaidītu Kunga nākšanas pavasari, darot labāko, ko vien spēj. Paldies par labajiem vārdiem, kas tika veltīti Rīgas ciemiņiem, arī mūsu žurnāla redakcijai. Mēs lūdzam par jums un kalpojam jums, mīlie, visās Latvijas draudzēs – lielās un mazās. Paldies, ka jūs mums esat!

Ko atradīsiet “Adventes Vēstīs” martā? Šajā reizē žurnāla galvenā tēma vedina pārdomāt Kunga Vakarēdiena un kājmazgāšanas nozīmi, Aktuālais jautājums ved cauri Pāvila 1. vēstules korintiešiem 13. nodaļas trio nozīmei, bet Vārds mācītājam rosina kavēties pārdomās par Kristus sekotājam novēlētājam svētībām. Veselības sadaļā aplūkota smaga, bet ļoti aktuāla tēma par vēzi.

Savas sadaļas ar liecībām, uzdevumiem un interesantiem stāstiņiem kā aizvien paredzētas jauniešiem, pusaudžiem un bērniem. Žurnālā atradīsiet arī divas liecības par kalpošanu sabiedrības labā, rakstu par topošo Misijas skolu, ziņas no Latvijas draudzēm un gaidāmo notikumu kalendāru.

Lai Dievs jūs visus bagāti svētī!

Anitra Roze,
galvenā redaktore

Dienas kļūst pavasarīgākas, gaišākas un siltākas. Pavasaris arvien ir bijis atmodas, iedvesmas, jaunu iespēju un apbrīnojamo pārmaiņu laiks.

Šajā pavasarī Latvijas adventistu saimē ir gaidāmi vairāki nozīmīgi notikumi.

Pavisam drīz, 7. aprīlī, notiks Latvijas draudžu savienības ārkārtas kongress, kura darba kārtībā būs LDS jauno statūtu projekta izskatīšana un apstiprināšana. Savukārt no 23. līdz 25. maijam Rīgā notiks kārtējais Baltijas ūnijas kongress, kas norisinās reizi piecos gados. Gatavojoties kongresam, ir notikušas četras tikšanās ar Transeiropas divīzijas, Baltijas ūnijas un Baltijas adventistu draudžu savienību vadītājiem. Šo sanāksmju laikā tika meklēti veidi, kā uzlabot un darīt efektīvāku Ūnijas darbu. Latvijas, Lietuvas un Igaunijas draudžu savienību vadītāji atkārtoti izteica un pamatoja vēlmi pēc pārmaiņām, kas esošo Baltijas ūnijas modeli darītu efektīvāku, ekonomiski izdevīgāku un atbilstošāku mūsdienu vajadzībām, tajā pašā laikā veicinot arī savstarpējo sadarbību, uzticēšanos un komunikāciju.

Pēdējā no sanāksmēm notika Rīgā no 18. līdz 20. februārim, tajā bija aicināti piedalīties arī triju Baltijas valstu dažādu kalpošanas nodaļu vadītāji. Sanāksmes noslēgumā tika pieņemtas vairākas rekomendācijas:

1. Baltijas ūnijas kongresā ievēlēt trīs administrācijas pārstāvjus (prezidentu, sekretāru un mantzini), kā arī ūnijas padomi. Savukārt jaunievēlētā ūnijas padome pēc kongresa lemtu par nepieciešamo nodaļu vadītāju skaitu, statusu un apstiprinātu kalpošanai izraudzītos kandidātus.

2. Sagatavot izmaiņas Baltijas ūnijas statūtos (balsošanai kongresā), kas paredzētu ūnijas padomes sastāva paplašināšanu, iekļaujot tajā arī triju valstu draudžu savienību sekretārus un mantziņus (papildus jau padomē ietilpstošajiem draudžu savienību prezidentiem).

3. Iekļaut Baltijas ūnijas Administratīvās komitejas sastāvā triju valstu draudžu savienību prezidentus, nodrošinot iespēju arī ūnijas administrācijas pārstāvjiem pēc vajadzības piedalīties draudžu savienību Administratīvo komiteju darbā.

Transeiropas divīzijas vadītāji atzīmēja, ka jaunais modelis ir eksperimentāls un pēc kāda laika būtu jāparedz tā darbības izvērtējums, ja nepieciešams, veicot korekcijas un uzlabojumus.

Lūgsim par gaidāmajiem kongresiem un izmaiņām, lai tās būtu par svētību draudzēm to garīgai atmodai, attīstībai un izaugsmei! Lūgsim par kongresu sagatavošanas procesu un norisi! Lūgsim par kongresu delegātiem – lai Dieva gudrība un Svētā Gara vadība ir ar ikvienu!

Noslēgumā novēlējums visiem žurnāla lasītājiem ar apustuļa Pāvila vārdiem: "Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās." (Romiešiem 12:10-12)

Vilnis Latgalis,

SDA Latvijas draudžu savienības
prezidents

CEĻA MEKLĒTĀJU AKTIVITĀTES ALŪKSNES DRAUDZĒ

“Ja runājam par adventistu draudzi, tad Alūksnē esam 32, darbojamies kopā ar adventistiem no Gulbenes. Viss mūsu acuraugs un padoms ir kristīga pusaudzū organizācija, kas pulcina gan baznīcā, gan līdzīgi klubiņam apmēram 20 bērnus un pusaudžus” – tā savā Ziemassvētku intervijā vietējam novada laikrakstam “Malienas Ziņas” pastāstīja draudzes mācītāja Ilva Liepiņa. Vairāk par to vēlēs pastāstīt arī es. Jā, patiešām, mūsu draudzes acuraugs ir Ceļa meklētāju kluba bērni, kurus ilgstoši un tik sekmīgi vada kluba direktore Marita Zelča. Nodarbības parasti notiek divas reizes mēnesī Maritas un Alda Zelču lauku mājās “Zemdegas”. Uz nodarbībām bērni ir jāatved no tuvas un tālākas apkārtnes. Nesen bērni apmeklēja zirgu fermu. Tuvākā nākotnē ir plānots apmeklēt novada jauko un talantīgo keramiķi Kristapu (arī bijušo Ceļa meklētāju) viņa darbnīcā. Plānu un ieceru tik daudz!

2019. gada 5. janvārī Ceļa meklētāju bērni kopā ar saviem mīļajiem skolotājiem pulcējās Alūksnes baptistu draudzes namiņā, arī adventistu patvērumā, lai kopā ar draudzi svinētu svētkus un atskatītos uz aizgājušo gadu. Visi kopīgi dziedājām Ceļa meklētāju dziesmas. Vakara vadīšanā iesaistījās Diāna un Valdis, viņiem pievienojās viens no jaunajiem Ceļa meklētāju skolotājiem – Ēriks Plūšs. Ēriks pats ir bijušais Ceļa meklētājs. Lai gan gados jauns, taču garīgā ziņā mēs, “vecie”, reizēm varētu no viņa pat pamācīties. Ir neviltots prieks redzēt, kā caur Ceļa meklētāju skolu šis jaunais cilvēks ir nācis pie patiesības un ar visu sirdi to

pieņēmis. Šajā kopīgajā pēcpusdienā bērniem un draudzes locekļiem Valdis un Ēriks demonstrēja, bet Diāna komentēja teatralizētus uzvedumus par mūsu sliktajām atkarībām, kad netikumi krājas un krājas, sasaista mūs, līdz mēs nevaram no tiem atbrīvoties, un par labajām atkarībām, kad esam atkarīgi no Dieva. Varējām aizdomāties, vai pazīstam Dieva balsi.

Nākošā lielākā tikšanās Alūksnes draudzes Ceļa meklētājiem notika 26. janvārī. Bija apsolijušies atbraukt mīļi ciemiņi no pašas galvaspilsētas. Un viņi ieradās: tie bija Inga Šļakota ar savu komandu, kopā 5 cilvēki. Ciemiņi vadīja rīta dievkalpojumu, Inga savu uzrunu sāka ar stāstu par to, ka mūsu dzīvē vienmēr kādam kaut ko no mums vajag. Rodas jautājums: “Ko Tu, Dievs, no manis prasi?” Jauniešu iestudētā teatralizētā uzvedumā tika pasniegts stāsts par to, kā būtu sev iegādāties islāmu, budismu, hinduismu un arī kristietību. Beigās izrādās, ka kristietību nav iespējams iegādāties, jo tai vairs nepietiek līdzekļu.

Grāmatā “Ceļš pie Kristus” autore saka: “Dievs neprasa, lai mēs atsacītos no tā, kas mums dārgs. Visas Debesis ir ieinteresētas cilvēka laimē. Nepazīstot Dievu, mēs nezinām, ko varam Dievam dot. Vienīgais, ko Viņš vēlas, ir mūsu sirds.”

Lūgšanu zālē valdīja absolūts klusums, nebija ne mīņas no parastās bērnu trokšņošanas. Bērnu pusparvērtās mutītes izbrīnā par dzirdēto liecināja – iespējams, liela daļa no šajā dienā sētās sēklas būs kritusi auglīgā augsnē. Dievkalpojuma noslēgumā sekoja maltīte pie bagātīgi klāta pusdienu galda.

Pēc visām aktivitātēm viesi no Rīgas kopā ar vietējiem Ceļa meklētājiem devas uz Jaunannas pamatskolu. Te bija paredzēts sadraudzības vakars ar bijušajiem Ceļa meklētājiem, kā arī Jaunannas pamatskolas skolēniem. Vakara gaitā Inga un Alberts Trucis liecināja par savām attiecībām ar Dievu.

Ceļa meklētāju klubi “Dieva pēdās” un “Meža gulbji”, kā arī visa Alūksnes draudze no sirds pateicas Tev, mīļā Inga, un Tavai komandai par šiem brīnišķīgajiem patiesības mirklītiem. Mēs gaidīsim jūs atkal!

Anna Jaunzeme Alūksnē

GAIDĀMIE NOTIKUMI:

Pieteikšanās Adventistu medicīnu, medicīnas studentu un veselības kalpotāju konferencei (sk. reklāmu) **pagarināta līdz 11. martam!**

31. martā plkst.10.00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks seminārs bērnu skolotājiem. Draudžu bērnu skolotājiem lūgums pieteikties līdz 22. martam, rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv.

7. aprīlī Baznīcas ielā 12a notiks LDS ārkārtas kongress.

Janvāra beigās un februāra sākumā Ventspils draudzē sabatu pēcpusdienās notika *Creation Health* pirmo četru lekciju atkārtojuma seminārs tiem, kuri nevarēja piedalīties semināra sākumā 2018. gadā. Semināra turpinājums ar atlikušajām 4 lekcijām notiks marta sabatos pl. 14.00, draudzes telpās Nikolaja ielā 9, Ventspilī (izņemot 16. martu).

SLUDINĀJUMS:

Ņemu pie sevis mūža aprūpē vecu sievieti, vēlams – draudzes māsu. Esmu ticīga, nav sliktu ieradumu, dzīvoju Saldus rajonā. Tel. 25607711.

IMPACT SALACGRĪVĀ

9. un 10. februārī Salacgrīvas Septītās dienas adventistu draudzē viesojās IMPACT komanda ar mērķi iedvesmot draudzi un sniegt praktiskas idejas kalpošanai. Komanda arī devās pilsētā evaņģelizēt un noskaidrot pilsētas iedzīvotāju vajadzības. Vadot nodarbību Ceļa meklētājiem un mazo grupu jauniešiem, satikām arī cilvēkus, kuri vēl nepazīst Dievu.

“Braucot uz IMPACT komandas nedēļas nogali Salacgrīvā, nezināju, kas mani sagaida. Dievs paveica pārsteidzošas izmaiņas gan mūsu pašu, gan draudzes locekļu sirdīs, kā arī aizskāra to cilvēku sirdis, pie kuriem Dievs mūs sūtīja.

Mūsu varens Dievs noorganizēja pirmo jauniešu Spēka vakaru (mazo grupu) Salacgrīvā. Viss notika istajā brīdī, kā Dievs to bija paredzējis, pulcējot kopā gan tos, kas kādu laiku nav nākuši uz draudzi, gan tos, kas par Dievu uzzinājuši pavisam nesen.

Svētdienā, kad piedalījāmies Ceļa meklētāju nodarbībā, sapratu, ka Dievs ir ieinteresēts mūs iepriecināt pat vismazākajās lietās. Māmiņu asaras, jauniešu liecības, izteiktā interese par Dievu, draudzes locekļu degsmi ir tam pierādījums.”

/Anastastija Kohņuka/

to, kā Jēzus Dieva spēkā paveica vienu no lielākajiem brīnumdarbiem Savas kalpošanas laikā – augšāmcelta mirušo. Īpaši svētīgi bija dzirdēt jauniešu liecības par to, kā Dievs vada, kā Viņš darbojas cilvēku dzīvē, kā Dievs bagātīgi svētī tos, kuri paļaujas uz Viņu.

Baudījām sadraudzības mirkļus pusdienojot, kopā plānojām un izveidojām konkrētu draudzes vīziju un mērķi. Dieva žēlastībā ilgojamies piedzīvot to, ka mums ir dzīva draudze un dzīvi dievkalpojumi. Mērķis, uz kuru tiecamies, ir atklāt Dievu Salacgrīvai un veicināt ikkatra satiktā cilvēka personīgās attiecības ar Kristu.

Svētdienas pēcpusdiena tika veltīta bērnu un pusaudžu evaņģelizācijai, tajā bērni kopā ar vecākiem pētīja Bībeles līdzības par pazudušajiem. Salacgrīvas

Ceļa meklētāju kluba “Bākuguns” dalībnieki šoreiz bija ieradušies īpaši kuplā skaitā. Patiesi priecājāmies par bērnu māmiņām, kuras aktīvi līdzdarbojās aktivitātēs. Viņu skaits pavisam kopā bija 25. Bija tiešām aizraujoši vērot dedzību un interesi bērnu acīs un, visam pāri, vecāku aizkustinājumu. Dievam esam dārgi un vērtīgi mēs visi. Mūsu uzdevums ir vienkārši atsaukties Viņa aicinājumam.

No sirds pateicamies Dievam, ka mūsu draudzes kvēlās un dedzīgās lūgšanas redzamā veidā tiek uzklauskātas. Pateicamies, ka IMPACT Latvija komanda darbojas mūsu draudzē un pilsētā. Ticam, ka šī aizsāktā evaņģelizācija mūsu draudzē un Salacgrīvas pilsētā nesīs bagātīgus augļus Dieva godam un Viņa mīlestības vēsts aizsmiegs cilvēku sirdis.”

/Salacgrīvas draudze/

17.MARTĀ, NO 10:00 - 16:30,
RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A

**LATVIJAS
ADVENTISTU
MEDIĶU UN
VESELĪBAS
KALPOTĀJU
KONFERENCE**

VIESLEKTORS

Dr.Helgi Jonsson -
TED Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs, psihiatrs

KONFERENCES DALĪBNIEKI

- veselības kalpošanas nodaļas vadītāji un kalpotāji
- ārstniecības personas
- ārstniecības atbalsta personas
- sociālās labklājības jomas darbinieki
- izglītības darbinieki
- jebkuras jomas studenti, bet īpaši medicīnas studenti
- veselības aprūpes iestāžu administratori
- mācītāji un citi garīgās aprūpes sniedzēji
- katrs draudzes loceklis, kurš vēlas sekot Jēzus aicinājumam - būt par medicīnas misionāru

PIETEIKŠANĀS LĪDZ 1.MARTAM

- aizpildot pieteikuma anketu internetā:
<https://ej.uz/SDAVesKonf>
- vai rakstot uz e-pastu rudite@truce@gmail.com
- vai zvanot 28356065 /Rudite/, 28358532 /Agris/

TUVĀKA INFORMĀCIJA
www.adventisti.lv

DALĪBA BEZ MAKSAS

KRISTUS SEKOTĀJAM NOVĒLĒTĀS SVĒTĪBAS

Valdis Zilgalvis –
ordinēts mācītājs,
kalpo Valmieras
draudzē un Rūjienas
draudzē

*Kad Viņš ļaužu pulku redzēja, Viņš
uzkāpa kalnā un nosēdās, un Viņa
mācekļi sapulcējās pie Viņa. Savu muti
atdarījis, Viņš tos mācīja...”*

Pirms daudziem gadiem rādīja dramatisku filmu par pilotiem izmēģinātājiem, kuri pirmie centās pārsniegt skaņas ātruma barjeru. Neviena lidmašīna nekad nebija lidojusi ātrāk par skaņas ātrumu. Daudzi cilvēki neticēja, ka tas vispār ir iespējams. Daži domāja, ka lidmašīna izjuks zem lielās pārslodzes. Filmā vairāki piloti centās lidmašīnas vadīt virs maģiskā ātruma 1180 km stundā, un tika rādīts, ka lidmašīnas no milzīgajām vibrācijām sadalījās vai arī avarēja. Šķita, ka vadības ierīces beidz pareizi darboties, tiklīdz lidmašīna nonāk virsskaņas ātrumā – tās sāka reaģēt pretēji paredzētajām funkcijām. Velkot vadības sviru, kas paredzēta lidmašīnas priekšgala pacelšanai augšup, notika pretējais – tās priekšgals pavērsās lejup. Filmas kulminācijā viens no lidotājiem izmēģinātājiem beidzot saprata, kā jārikojas – kritiskajā brīdī tā vietā, lai pavilktu sviru atpakaļ, viņš to pagrūda uz priekšu, šī nojauta izrādījās pareiza, lidmašīnas priekšgals tiešām pacēlās uz augšu, tā turpināja lidojumu ātri un brīvi, sasniedzot ātrumu, kāds nebija sasniegts nekad iepriekš.

Jāteic tomēr, ka šis stāsts nav vēsturiski precīzs. Čakam Jēgeram, pirmajam cilvēkam, kurš 1947. gadā ar savu lidmašīnu sasniedza un pārsniedza skaņas ātrumu, bieži jautāja, vai tiešām viņš rīkojies tā, kā tas atspoguļots filmā; uz to viņš allaž atbildēja noliedzīgi. Tomēr pats stāsts sniedz mums ilustrāciju par to, ko dara Jēzus, teikdams šķietami vienkāršos Kalna svētrunas vārdus. Viņš izmanto vadības ierīces un liek tām darboties pretējā virzienā, Viņš

ved Dieva ļaudis cauri citai skaņas ātruma barjerai, nogādājot viņus kaut kur, kur viņi vēl nekad nav bijuši.

Kad mūsdienu lidmašīnas pārsniedz skaņas ātrumu, vispirms ir dzirdams tāds kā sprādziens, kam seko dzinēju troksnis. Arī Kalna svētrunas pirmie vārdi līdzinās sprādzienam, kas liek atmosties no garīga miega un vada mūs jaunā virzienā. Astoni svētību vārdi raksturo cilvēkus, kuriem pieder Debesu valstība. Ļaudis bieži saka, ka Jēzus Kalna svētrunas mācības ir brīnišķīgas, un, ja tikai cilvēki tās ievērotu, pasaule būtu daudz labāka. Bet, ja iedomājamies, ka Jēzus tur vienkārši sēž un stāsta cilvēkiem, kā pareizi uzvesties, mēs palaižam garām to, kas patiesībā notika. Šis “svētības”, “brīnišķīgās ziņas”, ko Viņš pasludina, nesaka “centies ar visu spēku, lai tu šādi dzīvotu”, bet uzrunā cilvēkus, kas jau tādi ir, to labākajā formā.

Vārds “svētīgs” (MAKARIOS) Bībeles jaunajā izdevumā tulkots kā “laimīgs”, bet patiesībā tas nozīmē vairāk nekā tikai ‘būt laimīgam’. Protams, tur ietilpst arī laime. Grieķu filozofs Aristotelis ir uzrakstījis desmit grāmatas par ētiku, kurās viņš izteica savas domas par laimi un tās dabu. Pamata priekšnoteikums galu galā ir, ka vīrietim un sievietei jābūt laimīgiem. Bet ko ietver patiesa laime? Pasaules filozofu atbildes ar Bībeles atbildi nesakrīt. **Pasaule par laimi nosauc: veselību, labas izjūtas, visu vajadzību apmierinājumu un popularitāti, bet Jēzus runā par cilvēkiem, kuriem tā visa trūkst.** Jēzus izpratnē svētība nāk pār tiem, kuri sirdī izjūt nabadzību, bēdas, pazemību un slāpes pēc taisnības, praktizē žēlsirdību, saglabā šķīstu sirdi un uztur mieru. Bībeles izpratnē svētība ir kā uzslavas vai atzinības saņemšana no Dieva. Mēs atrodamies

Dieva labvēlībā un zem Viņa svētības, jo esam Viņa sekotāji.

Dažas no svētībām var piedzīvot tagadnē, savukārt daudzas ir rezervētas turpmākajam laikam. Jēzus sekotāji ir svētīgi un laimīgi. Jēzus ierastos cilvēku priekšstatus par laimi apgriež kājām gaisā. Vai nabadzīgais var būt svētīgs? Vai raudošais ir veiksmīgs? Nekad neesmu dzirdējis kādu sakām: “Vai tas nav lieliski, ka es esmu badā?...”

Jēzus nesaka, ka šīs patiesības ir par to, ko cilvēki piedzīvo šajā pasaulē. Ja Viņš tā teiktu, tad kļūdītos. Šajā pasaulē bēdīgie aiziet neiepriecināti; pazemīgie neiemanto zemi; tie, kuri ilgojas pēc taisnības, bieži vien šīs ilgas paņem līdzī kapā. Te jāaskaras ar faktu, ka konteksts pieļauj – Kristus sekotāji saskarsies ar pasaules opozīciju.

Jēzus runā par otrādi apgrieztu pasauli, par pasauli, kādai tai vajadzētu būt! Kristus pilnīgi noteikti paziņo, ka, pateicoties Viņa darbam, tas sāk piepildīties. Šis ir paziņojums, nevis filozofiska pasaules analīze, nevis vispārēja dzīves patiesība. Jēzus runā par to, kas sāk notikt. Tas ir evaņģēlijs, labās vēstis, bet ne labs padoms. Vissvarīgākais ir, ka mēs redzam – Debesu valstības garīgums vispirms ir “iekšējs” garīgums, jo Kristus sekotāji atspoguļo Dieva raksturu.

Ja kāds mums jautātu, kāds ir Dieva valstības pats pamatraksturojums, ko mēs atbildētu? Iespējams, mēs domātu par svētumu vai bezgrēcību, iespējams – par pilnīgu paklausību vai taisnīgumu... Bet Jēzus kā Debesu valstības pirmo un svarīgāko raksturojumu saprot **nabadzību garā: “Svētīgi garā nabagi, jo tiem pieder Debesu valstība”.** Ko nozīmē būt garā nabagiem?

Atceros, ka padomju laikā skolotājiem bija īpašs uzdevums

cīnīties pret ticību Dievam skolēnos. Izsmejot Jēzus vārdus, viņi sacīja, ka Debesu valstība piederot mulķiem. Bet te netiek runāts par garīgi neveseliem, negudriem cilvēkiem, Jēzus šeit nerunā arī par materiālo nabadzību, bet gan par cilvēku, kurš ir patiesi ieskatījies sevī un ieraudzījis savas nepilnības, savu garīgo bankrotu, cilvēku, kurš ir sapratis, ka viņā pašā nav nekādu resursu. Tāpēc šāds cilvēks meklē palīdzību pie Dieva un izjūt atkarību no Viņa. Būt nabagam nozīmē neizlikties Dieva priekšā, būt bez jebkādas pašpietiekamības, pašpārliecības un paštaisnības.

Līdzībā par diviem dēliem (Lūk. 15:11-18) Jēzus rāda, ko nozīmē būt garā nabagam. Vispirms tur tiek parādīts cilvēks, kurš nav garā nabags (Lk 15:12): *“Un jaunākais sacīja tēvam: tēvs, dod man piekritošo mantas daļu!”* Šis dēls var paciest tikai vienu valdnieku – savu “es”! Mēs cīnīsimies līdz nāvei, lai saglabātu suverēno varu pār mūsu valstību; mēs arī turpmāk uzskatīsim, ka tas, ko vēlamies, ir pats svarīgākais; mēs turpināsim darīt to, kas, mūsaprāt, ir vislabāk, un dzīvosim tā, kā gribam dzīvot, bet neļausim Jēzum valdīt pār mums. Taču tad pienāk brīdis, kad jaunākais dēls nāk pie atziņas un atgriežas pie Tēva; ieklausīsimies, ko viņš tad saka (Lk 15: 18-19): *“Tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, es vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu; pieņem mani par vienu no saviem algādžiem.”* Garā nabadzīgais ir cilvēks, kurš saka: *esmu grēkojis pret To Kungu un neesmu cienīgs būt Tavs dēls... Citiem vārdiem: neesmu cienīgs piederēt Tavai valstībai.*

Pretējs garā nabagajam ir cilvēks, kurš stāv Dieva priekšā un saka: *“Dod man to, kas man pienākas!”*, it kā Dievs mums būtu kaut ko parādā. Mums jāapzinās, ka esam dziļi grēkā un nevaram darīt neko citu sevis glābšanas labā, kā vien lūgties Dieva žēlastību.

Tad Kristus ved mūs tālāk ceļojumā pretī Dieva valstībai. Viņš saka (Mat. 5:4): **“Svētīgi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti”** jeb, kā lasām jaunajā Bībeles tulkojumā: **“Laimīgi apbēdinātie, jo viņus mierinās.”** Kā iepriekš, tā arī šeit saklausām kaut ko apvērstu, mūsu

pasaulei nesaprotamu: kristietis nevar kļūt laimīgs, ja vispirms nav bēdājis. Pasaulei šie vārdi šķiet kā mulķība un skaidrs stulbums. Te ir divas pretrunīgas, pilnīgi pretējas lietas: bēdas un laime. Kā var būt laimīgs bēdās? Tomēr kristietim tā ir ļoti svarīga patiesība un daļa no cerības evaņģēlija vēsts, kuru ilgojamies līdzdalīt pasaulei. Kā to saprast? Ko Jēzus ar to gribēja teikt? Kurp Viņš mūs ar šiem vārdiem ved?

Grieķu vārds PENTOS, kas šeit tulkots kā “bēdas”, ir ļoti stiprs vārds, kas apzīmē bēdas un skumjas. Grieķu valodā ir deviņi vārdi, kurus var lietot skumju apzīmēšanai, bet šis vārds ir visspēcīgākais. Tas runā par sirds skumjām, kas parasti izpaužas raudāšanā un sērās. Ar šo vārdu tika aprakstītas mācekļu sēras, pirms viņi uzzināja par Jēzus augšāmcelšanos. Šis vārds apzīmē emocionālās jūtas par kādu, kurš pārstājis eksistēt, bet vārds nav ierobežots tikai ar tām.

Jēzus ir apsolījis, ka Viņš būs ar katru kristieti līdz pasaules galam, ka Viņš sūta mums citu Aizstāvi, Mierinātāju Svēto Garu, kas būs mūsos. Tādā veidā Jēzus ir kopā ar tiem, kas raud un bēdājas, sniedz cerību un mierinājumu. Bet šajā gadījumā Jēzus runā par konkrētām bēdām, kuras saredzam Kalna svētrunas kontekstā – tās ir bēdas par mūsu grēkiem. Apustulis Pāvils tās aprakstīja 2. Kor 7:9-10 *“Toties tagad es priecājos, un ne tādēļ, ka jūs tikāt apbēdināti, bet gan tādēļ, ka tikāt apbēdināti uz atgriešanos no grēkiem: jo jūs tikāt apbēdināti pēc Dieva nolūka, lai tādējādi no mums nekāds pāridarījums jums nerastos. Jo bēdas, kas ir pēc Dieva nolūka, ved uz atgriešanos un izglābšanos, ko nenožēlo, bet pasaulīgās bēdas ved nāvē.”*

Svētais Gars uzrāda kļūdas mūsos un vada pie dievišķas nožēlas, pie bēdām par grēku, uz atgriešanos. Par šādu nožēlu liecina Dāvids (Ps. 51:5-6): *“Jo savus pārkāpumus es zinu, un mans grēks vienmēr man priekšā! Pret Tevi, tik pret Tevi es esmu grēkojis, kas ļauns Tavās acīs, to esmu darījis – tāpēc Tu taisnīgs, kad apsūdzi mani, un šķīsts, kad spried man tiesu!”*

Ījābam nācās iet cauri ciešanām, kas viņā izraisīja daudz jautājumu. Dievs neatbildēja, bet tā vietā rādīja Savu varenību un dabu, kas veda

Ījābu pie grēku nožēlas, pie bēdām par saviem grēkiem (45:5-6): *“Līdz šim es tikai no ļaudīm biju dzirdējis par Tevi, tagad arī mana acs Tevi skatījusi! Tāpēc atzīstu sevi par vainīgu un nožēloju savu rīcību, būdams gatavs sēdēt pīšļos un pelnos.”*

Svētais Gars ne tikai sāk svētošanas darbu pie mums, bet arī turpina pārliecināt mūs par grēku. Mēs cīnīsimies ar to līdzīgi Pāvilam, kā viņš to apraksta Vēstulē romiešiem, 7. nodaļā. Augot Kristus izpratnē un līdzībā, pieaugs mūsu izpratne par grēku un dievišķo taisnību. Tādā veidā mēs piedzīvosim nepārtrauktu svētošanos.

Vārdu savienojums “tiks iepriecināti” ir tulkots no grieķu PARAKLĒTHĒSONTAI, kura pamatforma ir PARAKLĒO. Tas ir saliktenis, kura pirmā daļa PARA nozīmē ‘tuvu’, bet otra daļa KALEO – ‘es aicinu’. Tātad Kristus visus bēdīgos un grēka vainas nospieptos aicina pie Sevis, sakot piedošanas, miera un mūžīgās dzīvības vārdus Viņu sirdīs. Šī vārda pilnīgā izteiksme lasāma turpat Mateja evaņģēlija 11:28 *“Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.”*

Kungs piedod mūsu grēkus, Viņš ir devis evaņģēliju – labo vēsti – mums un citiem. Dievs dod arī noteiktu apsolījumu par pagodinājumu nākotnē, kad tiks pilnībā atbrīvoti no visa tā, ko sauc par grēku. Aprakstot izglābto ļaužu pulku Atklāsmes grāmatā 7:14, teikts: **“Šie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām un savas drēbes mazgājuši, un tās balinājuši Jēra asinīs.”**

Būs jaunas debesis, būs jauna zeme, kurā mājos taisnība. Dievs jau šodien ienesīs mūsos mierinājumu un iepriecinājumu cerībā. Dieva mierinājums ir svētība, ko Viņš piešķir tiem, kuri bēdājas par saviem un citu grēkiem. Pat šodien nekas nevar pārspēt to vislielāko un dziļāko prieku, ko sniedz Dieva svētība, Viņa apsolījumi, Viņa iepriecinājums. Kristus saka: **tie tiks iepriecināti.**

Jēzus Kalna svētrunas svētību vārdi ir paradokss šai pasaulei. Jēzus runā par otrādi apgrieztu pasauli, par pasauli, kādai tai vajadzētu būt. Viņš Dieva ļaudis ved cauri citai skaņas ātruma barjerai, aizvedot viņus kaut kur, kur viņi vēl nekad nav bijuši.

BRĪVPRĀTĪBA – DIEVA AICINĀJUMS

2018. gada nogalē Rīgas 7. draudze saņēma pilsētas pašvaldības diplomu par ieguldīto laiku un enerģiju brīvprātīgā darba popularizēšanā Rīgā. Brīvprātīgais darbs ir darbs bez atlīdzības, ko cilvēki veic sabiedriski lietderīgiem mērķiem, pēc pašu brīvas gribas.

Godināšanas pasākumam “Gada brīvprātīgais 2018” tika saņemti 175 pieteikumi no visas Latvijas, šāds pasākums notika jau piekto reizi. Pieteikto rīdzinieku vidū šoreiz bija arī divas kristiešu draudzes – pareizticīgo Sv. lielmocekļa un uzvarētāja Georgija baznīcas draudze un mūsējā –

Septītās dienas adventistu Rīgas 7. draudze. Abas draudzes apbalvojumam izvirzīja Rīgas Domes Labklājības departamenta iestāde “Rīgas patversme”.

“Tā ir Dieva dāvana likteņa pabērniem,” par mūsu brāļu Sandra Gulbja un Konstantīna Reznikova gandrīz trīs gadu ilgo kalpošanu sacīja “Rīgas patversmes” nodaļas vadītāja Maruta Bubene. “Te katram sāp, katram gribas būt paēdušam, veselam un laimīgam. Bet sakārtot dvēseli un garu var tikai Dievs. Uzskatu, ka abi kristieši ar savu kalpošanu ir kā ceļa rādītāji dzīves krustcelēs, kurās ir daudz norāžu, bet katram savs virziens. Jūsējie palīdz cilvēkam atrast to pareizo, to vienīgo ceļu, pa kuru ejot, viņš var tikt glābts.” Tikai Dieva spēkā var pārkāpt to bezcerības un izmisuma sliekšni, kas izveidojies dažādu apstākļu, visbiežāk paša cilvēka vienaldzības un neuzņēmības dēļ, pietuvinot to bīstamai robežai.

Še piedzīvotais un novērotais arī Sandrim un Konstantīnam bijis pārliecinošs apliecinājums lūgšanu spēkam un Dieva žēlastībai.

Sandris: Pirms kāda laika sastapu savu bērnības draugu Aivi un neticēju savām acīm. Tikai 40 gadus vecs cilvēks, bet tik slims, netīrs, novārdzis,

bez darba un mājokļa. Turklāt – ar lauztu kāju. Redzētais mani tik dziļi satrieca, ka nevilcinādamies sāku lūgt Dievu, Viņa palīdzību. Tā sākās mūsu kopīgā cīņa par Aivja veselību un atgriešanos dzīvē. Gāja visādi, ar kāpumiem un kritumiem. Palīdzēja tikai lūgšanas un Dieva

“**KATRAM SĀP, KATRAM GRIBAS BŪT PAĒDUŠAM, VESELAM UN LAIMĪGAM. BET SAKĀRTOT DVĒSELI UN GARU VAR TIKAI DIEVS.**”

žēlastība. Mazpamazām Aivja veselība uzlabojās, tika nokārtota invaliditāte, atrasta mājvieta. Patiesi, tas bija brīnums, kas pusgada laikā notika manā acu priekšā. Notikušais tā stiprināja, ka radās vēlēšanās palīdzēt arī citiem likteņa pabērniem. Šo cilvēku attieksme visbiežāk bija noraidoša un nogaidoša. Tas bija kā iet pret sienu. Bet mēs lūdzām Dieva palīdzību, un viss nokārtojās.

Konstantīns: Sandris par savu misijas darbu stāstīja draudzē; viņa teiktais mani rosināja piebiedroties, lai iedrošinātu cilvēkus tuvoties Dievam, lai Viņa žēlastībā un mīlestībā tie spētu izmainīt savu dzīvi, ko izmainīt pašu spēkiem bija neiespējami.

Mūsu mērķis nav cilvēkiem ko uzspiest, bet izskaidrot, lai viņi labāk izprastu un iedziļinātos Dieva Vārdā, jo Dieva Vārds ir vienīgais spēks, kas viņus var glābt. „Un visu, ko jūs ticībā lūgsit, to jūs dabūsit.” (Mat.21:22) Dievs vēlas, lai mēs cerētu un paļautos vienīgi uz Viņu. Bībeles lasījumi, pārrunas par Dieva Vārdu, lūgšanas ir tie mazie soliņi, kas tiek sperti, lai šie cilvēki pamazām izrautos no tā purva, kurā iestiguši. Ir nepieciešams atbalsts un dziļa motivācija ļauties pārmaiņām, lai atkal nekristu atpakaļ. Tāpēc jo lielāks prieks par katru, pat mazāko cilvēka uzvaru pār sevi Dieva spēkā. Tagad patversmē par to jau liecina Pētera,

“MŪSU MĒRKIS IR, LAI CILVĒKI LABĀK IZPRASTU UN IEDZIĻINĀTOS DIEVA VĀRDĀ, JO DIEVA Vārds IR VIENĪGAIS SPĒKS, KAS VIŅUS VAR GLĀBT.

Alekseja, Jura un vēl vairāku citu šīs mājas mītnieku likteņi.

Sandris: Šobrīd vislielākais prieks un arī satraukums ir par Vladimiru. Vai viņš izturēs? Šis vīrs gandrīz divus gadus diendienā bija lietojis alkoholu, iedzīvojies neskaitāmās kāju trofiskajās čūlās un citās veselības problēmās. Neticami, bet nepilna mēneša laikā Dievs dziedināja visas kāju čūlas un deva spēku noturēties un nedzert nu jau trīs mēnešus. Tas viss panākts ar nopietnām lūgšanām un dziļu, nešaubīgu ticību Dieva žēlastībai. Protams, arī ar mūsu kopīgo atbalstu. Pirms neilga laika Vladimirs mūs iepriecināja ar ziņu, ka Dievs viņu svētījis ar darbu. Tagad tikai ļoti gribētos, lai viņš nekad nepalaistu vaļā Dieva roku. Cilvēkam vajadzīga cerība un gaišas domas, uz kā pakāpties.

Patversmē bijuši arī emocionāli jauki brīži, īpaši, kad muzicējis mūsu draudzes bērnu ansamblis. Tad pat raksturā nejaukākie un cietākie vīri slaucījuši asaras.

Maruta Bubene: Var tikai apbrīnot jūsu brāļu pacietību, izturību, savaldību un mieru. Vēlu viņiem kādu mazumiņu no milzīgās Dieva žēlastības, jo Dieva žēlastība ir viss.

Ja cilvēks savā dzīvē patiesi piedzīvojis Dieva žēlastību un mīlestību, viņš mācās cilvēkus nešķirot pēc savas patikas vai nepatikas. Kā piebilda Sandris: “Es ne tikai apzinos šo mīlestību, bet dziļi sirdī vēlos dalīties tajā ar ikvienu cilvēku.”

“Palīdzēt! Tas ir vienīgais, ko Dievs no mums gaida, jo otra iespēja nozīmē – aiziet garām, kļūt par otra cilvēka bojāejas liecinieku. Tas ceļš mums neder. Atliek viens – izliet savu mīlestību pār otru cilvēku. Tad tu būsi tas kanāls, caur kuru šī straume tecēs un dzirdrinās tos, kas izslāpuši”. (Izaks Kleimanis)

Lai šajās mājās asnus dzen katrs mūsu brāļu sētais Dieva vārds!

Mirdza Tupiņa, Rīgas 7. draudze

"Ja Es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie Manis." JĀŅA EVANĢĒLIJS 13:8

Es gribu Vakarēdienā mazgāt kājas, nenovelkot zeķes, jo tā dara ārzemēs. Es negribu kājas mazgāt ar visiem kopā vienlaikus, bet atsevišķi ar draudzeni tad, kad man ir ērtāk. Varbūt nomazgāt tās jau mājās? Kāpēc vispār mazgāt? Satiekoties ar šādiem scenārijiem draudzēs, ir bijis jāmeklē atbildes priekš sevis un citiem, tāpēc piedāvāju kopīgi ieskatīties Jāņa evaņģēlija 13. nodaļā. Kas notiek kāju mazgāšanas brīdī? Kāda tam nozīme?

Kurš īstenībā mazgā kājas, sagatavojoties Kunga Piemiņas mielastam, un kas īsti tiek nomazgāts – kājas vai dvēsele?

Sigita Pešele

"Bet pirms Pashā svētkiem, zinādams, ka Viņa stunda bija nākusi un ka Viņam no šīs pasaules jāiet pie Tēva, Jēzus parādīja savējiem, ko Tas šinī pasaulē bija mīlējis, Savu mīlestību līdz galam. Vakariņas ēdot, kad jau velns Jūdām, Sīmaņa dēlam Iskariotam, bija sirdī iedevis Viņu nodot, zinādams, ka Tēvs visu bija licis Viņa rokās un ka Viņš pie Dieva aiziet, kā Viņš no Dieva ir nācis, Viņš ceļas no vakariņām, noliek drēbes, ņem priekšautu un apsien to; pēc tam ieļēj ūdeni traukā un sāk mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar priekšautu, ko Viņš bija apsējis. Kad Viņš nāk pie Sīmaņa Pētera, tas Viņam saka: "Kungs, vai Tu man mazgāsi kājas?" Jēzus atbildēja viņam: "Ko Es daru, to tu tagad nezini, bet pēc tu to sapratīsi." Pēteris Viņam saka: "Nemūžam Tu man nemazgāsi kājas!" Jēzus atbildēja viņam: **"Ja Es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie Manis."** Sīmanis Pēteris saka Viņam: "Kungs, ne vien manas kājas, bet arī rokas un galvu!" Jēzus saka viņam: "Kas ir mazgājies, tam nevajag vairāk kā vien kājas mazgāt, jo viņš viscaurēm ir tīrs. Arī jūs esat tīri, bet ne visi." Jo Viņš pazina Savu nodevēju, tāpēc Viņš sacīja: "Ne visi jūs esat tīri." Kad nu Viņš viņu kājas bija mazgājis, Viņš paņēma Savas drēbes un atkal apsēdās. Tad Viņš sacīja: "Vai jūs zināt, ko Es jums esmu darījis? Jūs Mani saucat: Mācītājs un Kungs, un jūs pareizi darāt, jo Es tas esmu. Ja nu Es, jūsu Kungs un Mācītājs, esmu jūsu kājas mazgājis, arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt. Jo Es jums

priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis. Patiesi, patiesi Es jums saku: kalps nav lielāks par savu kungu, nedz sūtnis lielāks par to, kas viņu sūtījis. Ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat, ja jūs tā darāt!" (Jāņa 13:1-17)

Pēteris, nesaprotot Jēzus rīcības dziļāko nozīmi, pirmajā brīdī kategoriski atteicās, jo nevarēja pieņemt, ka Kungs un Mācītājs tik ļoti pazemotos viņa priekšā. Taču viņš zibenīgi mainīja domas un pazemībā paklausīja, kad saprata Kristus kalpošanas būtību: "Ja ES tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie Manis", jo Pēteris gribēja būt kopā ar Kungu.

Kad draudzes māsas nāk ar priekšlikumiem uzlabot Kunga Vakarēdiena kājmazgāšanas iestādījumu, ierosinot vairs nenovilkt zeķes vai arī nemazgāt kājas vienoti kopā, man rodas jautājums: Kurš

īsti mazgā kājas? Vai mēs saprotam, ka Tas ir Dieva Dēls, kas ar Savu neredzamo klātbūtni caur otras māsas rokām mazgā kājas man un tev? Viņš saka: "...ja Es tevi nemazgāšu...", jo īstenībā Viņš mazgā manu sirdi, prātu, dvēseli. Saprotot, ka Kristus ir tas, Kurš mani mazgā, vai varu Viņam pasniegt nenoautas kājas?

"Jēzus nesavtīgās kalpošanas piemērs bija pazemībā ietekmējis mācekļu prātus, bet šīs kalpošanas garīgā nozīme vēl tikai atklājās. Jēzus parādīja piemēru sevi aizmirstošā mīlestības kalpošanā, kas savas intereses un ērtības nolika zemāk par citu vajadzībām. Bet tas nebija tikai kalpošanas piemērs, Viņš ieviesa kaut ko jaunu, kas Viņa sekotājiem atstāts līdz laika beigām. Šim iestādījumam ir trīskārša nozīme, kas atklāj prāta un sirds stāvokli:

- kāju mazgāšana Kunga mielasta iestādījumā simbolizē šķīstīšanu no grēka, atjaunojot dvēseles šķīstīšanu, kas notikusi kristību brīdī, ja cilvēks ir nožēlojis un atstājis savus grēkus;

- tā simbolizē atjaunotu nodošanos kalpošanā – ikviens, kas noliecas un mazgā sava kristīgā brāļa vai māsas kājas, tādējādi parāda vēlēšanos iesaistīties Kunga kalpošanas darbā, neskatoties uz to, cik lielu pazemību tas prasīs;

- kāju mazgāšana, kas veikta kristīgas sadraudzības un vienotības garā, sagatavo dalībai Kunga mielastā un atjauno vienotību draudzē." (SDA Bībeles komentāri, Jāņa evaņģēlija 13. nod., 1029. lpp.)

“Tas ir Dieva Dēls, kas ar Savu neredzamo klātbūtni caur otra cilvēka rokām mazgā kājas man un tev!”

Mīlestības nodaļas lielie trīs

Kāda saikne pastāv starp ticību, cerību un mīlestību 1. Kor. 13:13?

Kājmazgāšana vienlaikus ir gan individuāls iestādījums, kurā Kristus no jauna veic cilvēka dvēseles šķīstīšanu, kas sākotnēji notikusi kristībā, gan arī draudzes kopīgās vienotības un kalpošanas simbols, pēc kura seko dalība Kunga Piemiņas mielastā, atjaunojot derību – jauno derību, kas slēgta caur Kristus asinīm (Mateja ev. 26:28), uzticību, vēlēšanos turpināt dzīvot Jēzus vadībā.

Bībelē ir kāda vieta, kur sastopam pašizdomātu dievkalpošanu, Dieva noteiktā uzlabojumu, korekciju. Kaina kalpošana ir ērtāka, tīrāka, skaistāka, estētiski patīkamāka nekā Ābela kalpošana (1. Mozus 4:3-5). Kains bija pirmdzimtais, saņēmis pirmdzimtā svētību, vai gan viņš nezināja vairāk kā brālis, kā LABĀK kalpot Dievam? Kains nevarēja pieņemt, ka brālis, vienkārši izvēloties paklausīt Dieva norādēm, saņem Dieva labvēlību. Viņš negribēja mainīties, jo “es” bija lielāks un zināja labāk.

1. vēstulē korintiešiem 11:20–21 Pāvils nedaudz citā kontekstā pieskaras jautājumam par “es” problēmu saistībā ar Piemiņas mielastu: “*Kad jūs sanākat kopā, tad nav iespējams turēt tā Kunga mielastu. Jo, mielastam notiekot, katrs steigšus paņem savu paša ēdienu...*”, te gan nav runa par kājmazgāšanu, bet joprojām par to, ka “es” ir pirmajā vietā un ka tādā atmosfērā nevar noturēt Kunga mielastu.

Ko isti Kungs gribēja un joprojām grib iemācīt un atgādināt caur kājmazgāšanu un Vakarēdienu? Vai ne to, ka runa ir par Viņu, nevis manu “es”; par Viņa upuri, jauno derību Viņa asinīs, kas mazgā no grēka; par to, ka Viņš ir tas, kas mazgā? Vai manam “es” šajā visā ir kādas balsstiesības noteikt un uzlabot to, ko Kungs teicis? Vai arī mana daļa ir izvēle pazemīgi pieņemt to, kas rakstīts Bībelē, un tam paklausīt? Vai mans “es”, aizbildinoties ar kājmazgāšanas simbolisko nozīmi mūsdienās, ar laiku nenonāks turpat, kur nonākusi bibeliskā kristības aizstāšana daudzās vietās, kad pietiek tikai ar dažiem ūdens pilieniem uz galvas, jo tas taču ir tikai simbols? Vai arguments “tā dara ārzemēs” ir stingrāks par “tā rakstīts Bībelē”?

Ja tas, kurš mazgā, ir Kungs, vai mans “es” nenovilks zeķes?

Pāvils raksta: “Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība” (1. Kor. 13:13).

Šis kristīgo vērtību trio tiek bieži pieminēts Jaunās Derības rakstos, kas parāda tā lielo nozīmi kristīgajā dzīvē (1. Tes. 1:3, 5:8; Gal. 5:5–6; Ebr. 6:10–12; 1. Pēt. 1:21–22). Šī trio pašā vidū ir cerība, kas satur kopā abas pārējās, veidojot tiltu starp ticību un mīlestību. Cerība virza kristiešus uz nākotni, ticība sagādā cerībai saturu, bet mīlestība uzlādē abas kalpošanai. Vēlos ieskicēt dažus akcentus attiecībās starp šīs trijotnes daļām un kopējo šī trio funkciju.

1. TICĪBA UN CERĪBA

Cerība virza ticību uz nākotni un izaicina to pastāvēt lielu grūtību vidū, atgādinot ticībai, ka nākotnē gaida kaut kas vairāk nekā tas, ko saredzam vai piedzīvojam šobrīd. Tagadne nav kosmiskās realitātes beidzamā izpausme. Tiek sagaidīts kaut kas skaists un brīnišķīgs. Cerība piepilda ticību ar gaidām. Tā kā cerība vienmēr ir gatava gaidīt, uzticēties un izturēt, tā sniedz ticībai stabilitāti. Cerība ir līdzīga enkuram (Ebr. 6:19–20), tā pastāv pilnīgā palāvībā uz Dieva apsoliņiem, atzīstot Viņa uzticamību. Ticību kā uzticēšanos un atkarību no Dieva nevar atdalīt no cerības. Ticība informē cerību, ka Jēzus ir ne tikai Tas, kurš nāks, bet arī Tas, kurš ir klātesošs, atnesot mums izlīdzināšanos. Šajā procesā ticība sniedz cerībai stingru un uzticamu pamatu gaidīšanas laikā. Ticība kopā ar cerību atgādina ticīgajam, ka tas ir ceļotājs, kas virzās uz Debesu pilsētu (Ebr. 11).

2. CERĪBA UN MĪLESTĪBA

Cerība ir dinamiska un pati par sevi neļauj mīlestībai kļūt sentimentālai, apsēstai ar pašreizējām cilvēciskajām vajadzībām, aizmirstot glābšanas

būtību. Turpretī mīlestība izaicina cerību rīkoties tagadnē, tā smeļas no nākotnes pēdējo dienu notikumiem, kurus raksturo brīvība no savtības un ciešanām, un padara to klātbūtni izjūtamai šeit un tagad nesavtīgās rūpēs par citiem (Ebr. 6:10–11). Citiem vārdiem – mīlestība padara cerību aktuālu cilvēka eksistencē tagad. Šī dzīvesveida modelis ir pats Jēzus Kristus (Mat. 4:33). Pēdējo dienu elementi, kurus mēs sagaidām (brīvība no slimībām un ļauniem spēkiem), bija klātesoši Jēzus kalpošanā, tas raksturo dzīves kvalitāti nākamajā Dieva valstībā.

Cerība virza kristiešus uz nākotni, ticība sagādā cerībai saturu, bet mīlestība uzlādē abas kalpošanai.

3. TICĪBA, CERĪBA, MĪLESTĪBA

Šis teoloģiskais trio cilvēkiem nav dabisks. Tas ir Dieva klātbūtnes rezultāts mūsu dzīvē Svētā Gara spēkā. Vislielākā no šī trio ir mīlestība, tomēr ticība un cerība bez mīlestības gaidīšanas laikā var tapt par apspiešanas rīkiem samaitātu cilvēku rokās. Šajā trio mīlestība dod mums palāvību, ka cerība un ticība nāk no Dieva, kurš pēc dabas ir Mīlestība. Mēs pat varam pieļaut, ka ticība, cerība un mīlestība kopā veido ticīgā cilvēka pamatbūtību. Citiem vārdiem, tiem, kuri ir vienoti ar Dievu caur Kristu, reliģiskās pieredzes centrā ir ticība uz Kristus darbu mūsu labā, cerība, kas paziņo par visu lietu galu lielajā glābšanā, un mīlestība, kas salauž savtību un motivē uz kalpošanu Dievam un līdzcīvēkiem.

*Endžels Rodrigess (Adventist World
2018. gada oktobris)
Sagatavoja Andris Pešelis*

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 3. DAĻA

Otra svarīga lieta, kuru, manuprāt, vajadzētu atcerēties, ir – Atklāsmes grāmata nav aizzīmogota grāmata! Atceros, kā vadīju vienu no maniem Atklāsmes grāmatas semināriem, kas notika Navaho [indiāņu] rezervātā, un atceros pāri, kas ienāca teltī (pirmais Atklāsmes grāmatas seminārs, ko vadīju, notika teltī), viņi izskatījās pārbijušies, abi bija cieši satvēruši viens otra roku. Mēs viņus sveicinājām: “Sveiki, nāciet iekšā!”, un viņi teica: “Mums bija bail nākt. Mūsu mācītājs teica, ka ikvienam, kurš studē Atklāsmes grāmatu, tiek uzlikts lāsts. Bet mums nešķita, ka tas ir pareizi, tāpēc izlēmām atnākt un apskatīties.” – “Lāsts?” es nodomāju. “Grāmata sākas un beidzas ar svētībām tiem, kuri to lasa.” Piemēram, Atkl. 1:3 “Svētīgs tas, kas lasa, un tie, kas klausās un tur to, kas šeit rakstīts; jo noliktais laiks ir tuvu.” Noslēgums Atkl. 22:7 “Redzi, Es nāku drīz!” Svētīgs, kas tur šīs grāmatas pravietojuma vārdus.” Atklāsmes grāmata atšķiras no visām citām grāmatām, jo tās sākumā ir pasludināta svētība, beigās svētība un arī brīdinājums, ka lāsts skars ikvienu, kuram pietiks nekaunības izmainīt vai slēpt to, kas šajā grāmatā rakstīts. Tāpēc man šķiet – **ja jebkad Dieva draudzes vēsturē ir bijis laiks, kad Dieva ļaudīm jāstudē Atklāsmes grāmata, ja Viņš teica, ka “noliktais laiks ir tuvu” jau tad, kad šī vēsts tika sniegta, tad īpaši tuvu tas ir tagad.** Manuprāt, viens no iemesliem, kādēļ Dievs nolika Atklāsmes grāmatu tur, kur tā ir, ir šāds – kad lasāt Atklāsmes grāmatu, jums jāsaprot visa pārējā Bībele. Tātad – Atklāsmes grāmatā ir iedrošinājums iepazīties ar visiem Rakstiem. Ja gribat saprast, kas notiks nākotnē, jums jāzina, kas ir noticis pagātnē. Vislabākais veids, kā

saprast nākotni, ir pārzināt to, kas ir noticis vēsturē. Labākais veids, kā saprast Atklāsmes grāmatu, ir pārzināt Bībeles vēsturi un lasīt citus notikumus Bībelē.

Pirmajā nodaļā ir Atklāsmes grāmatas ievads. Ir šīs 7 draudzes, kuras patiesībā ir 7 stadijas. Atklāsmes grāmatā ir 7 komplekti ar 7. Pirmais 7 ir šīs 7 draudzes (1., 2., 3. nod.); tad ir 7 ainas no Debesīm (4. un 5. nod.); tad ir 7 zīmogi, 7 trompetes, 7 zīmes, kas dotas 12. un 13. nodaļā; 7 mocības; 7 pēdējās vīzijas. Tātad, pati Atklāsmes grāmata ir matemātiski perfekti sadalīta 7 komplektos ar 7. Pēteris jautāja Jēzum: “Cik daudz reižu man jāpiedod manam brālim?”, un Jēzus atbildēja: “Septiņdesmit reiz septiņas.”

Atkl. 1:1 “Jēzus Kristus atklāsmē, ko Viņam devis Dievs, lai rādītu Saviem kalpiem, kam jānotiek drīzumā.” Kad sāk piepildīties Atklāsmes grāmatas pravietojumi? Tālu nākotnē vai drīz? Ir trīs vai četri populāri veidi, kā cilvēki interpretē Atklāsmes grāmatu. Ir t. s. pretērisms, vēsturiskais skatījums un futūrisms. Resp., ir viena grupa, kas uzskata, ka viss, kas aprakstīts Atklāsmes grāmatā, ir jau piepildījies 1. gadsimtā; tas viss ir pagājis, un visi, kas lasīja Atklāsmes grāmatu, sākot ar 2. gadsimtu, skatījās atpakaļ pagātnē un teica, ka tas viss jau ir piepildījies. Šī uzskata piekritēji domā, ka Nerons bija antikrists. Apmēram 20% evaņģēlisko kristiešu tic šim uzskatam. Un tad ir futūristi, kas uzskata – daļa Atklāsmes grāmatas (1., 2., 3. nodaļa) runā par to, kas jau ir pagājis, bet pie 4. nodaļas, kad Jānis dzird šo balsi un tiek aizrauts Debesīs, futūristi apgalvo – tad draudze vairs netiek pieminēta. Vārds “draudze” tiešām neparādās, taisnība, taču tas nenozīmē, ka draudze nav pieminēta,

atsauču uz draudzi ir daudz.

Futūristi apgalvo, ka 4. nodaļā notiek paraušana un viss pārējais notiek pēc paraušanas, citiem vārdiem – viss, ko jūs un es lasām, sākot ar 4. nodaļu, vēl nav noticis. Visu cieņu, bet es tam pilnīgi noteikti nepiekrītu. Taču tāds ir futūristu skatījums.

Mazs atskats vēsturē. Pirmos 16 kristiešu vēstures gadsimtus (no Kristus dzimšanas līdz 15.–16. gs.) neviens futūristu uzskatam īsti neticēja. Tad sākās lielā protestantu reformācija, un daži no lielajiem reformatoriem – Martiņš Luters, Cvinglijs un Kalvins – sāka norādīt uz Romas baznīcu kā piepildījumu daļai no Atklāsmes grāmatas pravietojumiem, minot to kā vienu no vajājošajām varām. Miljoniem cilvēku aizgāja no katoļu baznīcas uz protestantu baznīcām Atklāsmes grāmatas pravietojumu sludināšanas dēļ. Atklāsmes grāmatas interpretācija, kuru izmantoja Luters un citi, bija t. s. vēsturiskais skatījums. Lielākā daļa reformatoru (un arī es) izmantoja vēsturisko skatījumu, kas nozīmē, ka Atklāsmes grāmatā ir aprakstīts plašs vēstures posms, sākot ar Kristus 1. atnākšanu līdz Viņa 2. atnākšanai un vēl tālāk līdz notikumiem Debesīs, jo grāmata noslēdzas ar mums Debesīs. Šī grāmata aptver draudzes vēsturi. “Laiks ir tuvu” nozīmē, ka šo pravietojumu piepildījums, to nozīme ir izmantojama tagad un būs izmantojama visos kristietības laikos, līdz mēs beigās nokļūsim Debesu Valstībā. Tāds ir vēsturiskais skatījums. Tas ir skatījums, kuram ticu es, tam ticēja teju visi reformatori.

Kad katoļu baznīca redzēja aizejam turpat visus tās locekļus, tā teica: “Mums nav nekā, ko atbildēt uz viņu Atklāsmes grāmatas

Dags Bačēlors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija “Amazing Facts” prezidents.

interpretāciju.” Tad pārim jezuītu priesteru – Manuelam Lakunsam (*Manuel Lacunza*) un Fransisko Riberam (*Francisco Ribera*) – deva uzdevumu izdomāt citu skaidrojumu Atklāsmes grāmatas pravietojumiem. Un viņi izdomāja to, ko mēs saucam par “futūristu interpretāciju”.

Tas viss ir dokumentēts, ikviens, kam ir interese, var par to uzzināt sīkāk. Sākumā futūrisma teorija palika tikai mazā katoļu un jezuītu teologu lokā, bet tad nāca vīrs vārdā Džons Nelsons Darbijs (*John Nelson Darby*); viņš atbalstīja šo teoriju, lai gan bija protestants no Plimutas brāļu draudzes (*Plymouth Brethren*). Tad nāca citi... Vai esat dzirdējuši par Skofilda Bībeli? Tā ir Bībele, ko rediģējis un komentējis amerikāņu Bībeles students Sairuss Skofilds (*Cyrus I. Scofield*), kurš bija protestants un dispensacionālisma popularizētājs. Daudzi protestanti sāka pirkt Skofilda Bībeli. Tā kā svētrunu par Atklāsmes grāmatu praktiski nebija, šie protestanti teica: “Bet es gribu zināt, ko tā nozīmē!”, un viņi sāka pieņemt Skofilda interpretāciju. Bet viņi bija protestanti! Tad vēsturnieks un skolotājs vārdā Hals Lindsijs (*Hal Lindsey*) sarakstīja grāmatu “Vecā labā planēta Zeme” (*The Late Great Planet Earth*), kas šo teoriju padarīja ļoti populāru. Nekas no tā, ko viņš šajā grāmatā paredzēja, nenotiks, bet tas bija laiks, kad šī teorija iesakņojās protestantu evaņģēliskajās draudzēs. Mūsdienās lielākā daļa evaņģēlisko protestantu tic katoļu pravietojumu interpretācijai, jezuītu pravietojumu interpretācijai – futūriskam. Tas ir ļoti dīvaini, bet, iespējams, tas bija plānots jau no paša sākuma...

“Svētīgs tas, kas lasa, un tie, kas klausās pravieša vēstījuma vārdus un tur to...” Vai ir atšķirība starp lasīšanu, klausīšanos un turēšanu (ievērošanu)? Vai ir kas tāds, kas ir jāievēro? Vai Atklāsmes grāmata ko saka par paklausību Dieva gribai? Zinu, ka ir cilvēki, kuriem patīk sanākt kopā un strīdēties par Atklāsmes grāmatu, viņi var neklausīt Dieva likumiem, bet tiem patīk strīdēties par Atklāsmes grāmatu. Ja mēs neievērojam, kas tur rakstīts, neatradīsim arī svētību, “jo noliktais laiks ir tuvu”.

Tad Jānis pievēršas adresātiem:

“Jānis septiņām draudzēm Āzijā!” Vai šī vēstule tiešām ir tikai tām septiņām draudzēm Āzijā? 2. un 3. nodaļā tās ir konkrēti uzskaitītas, šīs draudzes ir – Efeza, Smirna, Pergama, Tiatīra, Sardi, Filadelfija, Lāodikeja. Vai tās bija vienīgās draudzes Āzijā? Nē, bija arī citas, agrīnā vēsture atsaucas arī uz citām draudzēm, kuras atradās šai apgabālā. Interesanti, protams, ka šīs draudzes ir 7, kā jau minēju, cipars 7 ir simbolisks. Šīs 7 draudzes tiešām eksistēja, Jānis tām raksta apla secībā, vēsts tiek nodota vienai pēc otras.

Apskatīsim šīs 7 draudzes! 1. nodaļā Jēzus parādās visā Savā krāšņumā. Šī ir viena no divām vietām Bībelē, kur kāds saka, ka redzējis Dievu. Starp citu, šī ir paralēle vizījai par Dievu Dēlu, kuru redzēja Daniēls. Jēzus parādās, Viņš ir tērpies augstā priestera drānās, linu audumā ar zelta jostu ap krūtīm, un stāv 7 lukturu vidū.

Vēlos, lai uzreiz pamanāt kaut ko, kas šajā atklāsmē notiek. Atklāsmes grāmatas vizija ir cieši saistīta ar Debesu svētnīcu. Tas notiek ar vairākiem Bībeles praviešiem. Jesaja redz Dievu vissvētākajā vietā starp diviem ķerubiem labajā un kreisajā pusē. Tiem ir seši spārni, un tie sauc: “Svēts, svēts, svēts!” Viņš redz Dievu tronī. (Jesajas 6. nod.) Vizijas, kas ir Ecēhiēla grāmatā un Caharijas grāmatā, bieži ir saistītas ar Debesu templi. Jūs pamanīsiet, ka Atklāsmes grāmatas 1. nodaļā Jēzus ir Svētnīcas pirmajā nodalījumā, tur ir septiņi lukturi (septiņžuburu lukturis). Dodoties cauri Atklāsmes grāmatai, jūs pamanīsiet arī atsauci uz kvēpināmo altāri, kas arī atradās pirmajā nodalījumā. Un tālāk teikts: “Tad atvērās Dieva templis debesīs” [Atkl. 11:19], tas nozīmē atvērtu priekškaru. Un šķirsts, kurā nodalījumā atradās tas? Tas bija Vissvētākajā vietā. Visa vizija norisinās šajā Debesu templī. Ja jūs nezināt kaut ko par zemes Svētnīcu, saprast Atklāsmes grāmatu būs grūti. Tā ir saistīta arī ar upurēšanas sistēmu.

Jēzus staigā starp 7 lukturiem, kas simbolizē 7 draudzes. Kādēļ tās simbolizētas kā lukturi? Ko Jēzus saka draudzei? “Jūs esat pasaules gaišums.” Mums jāatspoguļo gaismā, kas nāk no Viņa. Atklāsmes 12. nodaļā ir Kristus līgava, kas stāv uz mēness,

tā ir gaismā, kuru radījis Dievs; viņa ir tērpta saulē, tā ir gaismā, kuru radījis Dievs; viņai galvā 12 zvaigznes, tā ir gaismā, kuru radījis Dievs. Dieva gaismā, draudze, Kristus līgava. Viņš ir starp lukturiem, Dievs ir sūtījis savu draudzi būt par pasaules gaismu. Āmen.

Mums ir jābūt gaismai pasaules tumsībā. Jēzus ir nācis izgaismot mūs, mums jāatstaro šī gaismā citiem, Viņš ir mūsu vidū. Tā ir vēl viena brīnišķa lieta. Vesela svētruna šajā vienā vietā. Kristus atrodas vidū, Viņš stāv starp tiem. Kad pulcējamies Viņa vārdā, Viņš ir mūsu vidū, Viņš ir ar Savu draudzi, Viņš saka: “Man tas ļoti rūp.” Viņš sūta vēsti Savai draudzei.

Kā Jēzus ar mums komunicē? Atklāsmes 1. nodaļa parāda komunikācijas veidu, kuram Dievs dod priekšroku, runājot ar cilvēci. Caur Jēzu, caur eņģeļiem Viņš nodod vēsti draudzes vadītājiem, kuri to pavēsta zudušajai pasaulei. Viņš nesūta eņģeļus pie pagāniem, bet viņš sniedz mums privilēģiju komunicēt ar citiem. Mēs esam vēsts nodošanas ķēdē, kuru Dievs izmanto, lai sazinātos ar pasauli. “Pļaujāmā daudz, bet pļāvēju maz.” [Mat. 9:37]. Pļāvēji ir draudze. Viņš grib izmantot mūs, lai sazinātos ar pārējiem. Viņš nodod šo vēsti caur Kristu, caur eņģeļiem, caur Jāni draudzei, kura ir pasaules gaismā zudušajiem. Tas tiešām ir brīnišķi...

Vai Dievs runā arī uz šīm septiņām burtiskajām draudzēm? Vai tās ir reālas? Jā, protams. Šīs ir īstas draudzes un īstas pilsētas, kuras atradās Mazāzijā. Bet jums jāzina, ka šeit notiek arī kaut kas garīgs. Vai var būt tā, ka Dievs sniedz vēsti kādam personīgi, bet reizē tai ir dubults izmantojums un tā ir garīgi derīga arī citiem? Kad Jēzus teica apustuļiem, ka Jeruzaleme kritīs un akmens uz akmens nepaliks, un izpostīšanas negantība ieskaus Jeruzalemi ar savām armijām (Mat. 24.nod.), vai tas burtiski attiecās uz jūdiem, kuri toreiz bija dzīvi un dzirdēja Viņa balsi? Jā! Tas viņus ļoti iespaidoja. Daļa no tiem, kuri dzirdēja, kā Viņš to saka, to visu arī piedzīvoja, tā bija vēsts viņiem.

(Turpinājums aprīļa numurā.)
Tulkoja Anna Rozenberga

MISIJAS SKOLA LATVIJĀ

Doma par misijas skolu tapa pagājušā gada *IMPACT Talsi* pēdējās dienās, kur šādu pamudinājumu izteica viesrunātājs – misionārs Džeisons Harals – un kur domājām, kā varētu palīdzēt vietējai draudzei turpināt 30 enerģisku jauniešu iesākto darbu ar interesentiem. Sākumā manī tas neizraisīja nekādu sajūsmu, jo man misijas skolas saistījās ar lielas izmaksas prasošām siltumnīcām, kas ne vienmēr sagatavo jauniešus aukstajai dzīves realitātei. Taču apziņa, ka viņu lielā enerģija pārāk bieži aiziet tikai kampaņveida evaņģelizācijā, kamēr ilgstošajā, nogurdinošajā ikdienas praktiskajā darbā ļoti trūkst darītāju, nedeļa mieru, un Kungs sniedza pavisam skaidru un aizraujošu vīziju par misijas skolas modeli, kas būtu piemērots mūsu valstij.

Tikai septembrī, kad kopā ar Valdi Zelču bijām devušies uz OCI Rietumeiropas vadītāju semināru Prāgā, lai tur tiktu pie pieredzējušu līderu padomiem skolas izveidē, klausījos, kā šie adventistu institūciju (pārsvārā pašuzturošu kalpošanu) vadītāji runā par misiju kā pilna laika darbu, ne tikai “brīvā laika hobiju”, un pirmo reizi uzdevu sev jautājumu: “Kāpēc nekad neesmu bijusi misijas skolā? Kāpēc tik liela daļa no maniem labākajiem spēkiem tikusi pasaulei?” Jautājums ir kaut kādā ziņā retorisks, bet tam līdzās skan otrs: “Kā būtu izvērtusies mana dzīve, ja 18 gadu vecumā man būtu bijusi iespēja iemācīties to, ko esmu mācījusies 10 gadu laikā šur un tur, un vēl daudz ko vairāk? Kā būtu izvērtusies tava dzīve, lai cik gadu tev arī šobrīd būtu, ja tev agrā jaunībā pieredzējuši kristieši būtu mērķtiecīgi palīdzējuši apgūt visu to, ko par misiju zini tagad vai ko par to vispār var zināt?”

Kopš pagājušā gada augusta Dievs ir soli pa solim licis notikt ļoti daudz kam: skolas vīzijai radušies daudzi dažādiem talantiem apveltīti atbalstītāji; saņemtas pirmās finanses no cilvēkiem, kas tai noticējuši; 3 ārzemju braucienos ir bijusi iespēja satikt īstos padomdevējus, tur gūtas svarīgas atbildes un bagātīgs ieskaits; vairāki zināmi pasniedzēji

ir izteikuši vēlēšanos mācīt šādā skolā; ir noskaidrojies, kādi varētu būt galvenie finanšu avoti; plānus ir apstiprinājusi LDS padome, kas arī ir ievēlējusi šīs skolas padomi 9 cilvēku sastāvā; komandai pievienojušies gandrīz visi vajadzīgie darbinieki; vairākas draudzes jau nolēmušas, ka vēlas piedalīties šajā projektā; skola tikusi pie nosaukuma “Sūti mani”, kā arī pie misijas, vīzijas un vērtību apraksta; mācību programma ir izstrādes procesā; savukārt daži jaunieši izteikuši interesi tajā mācīties, lai gan nevienam oficiāls aicinājums un informācija potenciālajiem studentiem vēl nav izskanējusi. Ir strādāts ļoti daudz, bet jebkuras cilvēcīgās pūles nav pat salīdzināmas ar pārsteidzošo veidu, kā Dievs to visu ir nesis. Šķiet, mums pat nav bijis citas izvēles, kā vienkārši paspert katru nākamo soli, ko Kungs izgaismo. Ir sajūta, ka jau gadiem viss ir gatavots, lai šobrīd tas varētu notikt.

“Sūti mani” misijas skola (SMMS) būs atšķirīga vairākos principos. Plānots, ka šī gada augustā 12 uzņemtie studenti piedalīsies 4 nedēļu intensīvās mācībās visi kopā, taču līdz ar septembri viņi pa divi pārcelsies uz 6 dažādām Latvijas pilsētām, lai tur dzīvotu un strādātu kā Bībeles darbinieki, tūdaļ liekot lietā apgūto. Divreiz mēnesī viņi atkal sabrauks kopā, lai pāris dienas mācītos. Šādi programma ilgs 2 gadus. Jā, tieši tik ilgi. Nopietna nodošanās, nepadošanās, iesāktā pabeigšana un ilgtspējīga evaņģelizācija ir dažas no prasmēm, kuru 21. gs. sevišķi trūkst, bet kuras tik ļoti vēlamies redzēt jauniešos.

Šo 2 gadu laikā katram no viņiem būs programmas mentors, kas palīdzēs personīgajā un profesionālajā izaugsme, kā arī vietējās draudzes mentors, pie kā vērsties, lai izprastu draudzes un pilsētas kontekstu. Mācību saturā ietilps dažādas garīgās mācības (doktrīnas, personīgās attiecības ar Dievu, SDA identitāte, Praviešu Gars, pasaules uzskati u. tml.), veselība (uzturs, kustības, masāža, hidroterapija, populārāko slimību

ārstešana un profilakse, palīdzība atkarībās, mentālā veselība u. tml.), līderība (domāšana, paradumi, emocionālā inteliģence, komunikācija, pārmaiņu vadība, mentoringi u. tml.) un kalpošana (Bībeles stundu pasniegšana, sadarbība ar dažādām organizācijām, bizness, mārketingi, jaunu draudžu dibināšana, sludināšana, sabatskola, mazās grupas, IT u. tml.).

Runājot par efektīvām mācībām – pedagogi zina, ka no lasītā, redzētā, dzirdētā vien atceramies salīdzinoši maz, visvairāk atmiņā paliek tas, ko tūdaļ praktizējam vai mācām tālāk citiem. Tāpēc visu informāciju, kas varētu būt aktuāla arī kādiem vietējās draudzes locekļiem, studenti būs aicināti līdzdalīt savā draudzē. Šādā veidā, pirmkārt, mācības būs maksimāli efektīvas viņiem, otrkārt, ieguvums no misijas skolas darbības draudzei būs tūlītējs – studenti strādās kā Bībeles darbinieki un arī draudzes locekļi varēs gūt jaunas zināšanas.

Šie 2 gadi būs pilna laika nodošanās, ko nevarēs apvienot ar studijām citur vai darbu. Studenti saņems ikmēneša stipendiju 300 eiro apmērā, lai sevi uzturētu. Viņu ikdienas pienākumi iekļaus vispirms iepazīšanos ar pilsētu, tās vajadzībām un iespējām, draudzi un tās vēsturi pilsētā, turpinot ar evaņģelizācijas pasākumu rīkošanu, ar laiku lielākoties viņi būs aizņemti Bībeles studijās ar cilvēkiem, kuri nav draudzē. Pirmais gads studentiem paskries, saprotot, kas katram izdodas un kas neizdodas, iepazīstot sevi un pieļaujot pirmās izaugsmei vajadzīgās kļūdas. Otrajā gadā no jauniešiem tiks sagaidīts vairāk, un arī viņi paši varēs justies drošāk, balstoties savā pieredzē un sākot domāt par to, kā viņi turpmāko dzīvi var veltīt Dieva darbam. Mentori palīdzēs saskatīt katra stiprās puses, izlemt par profesiju, nonākt pie istajām grāmatām vai padomdevējiem, no kuriem varētu mācīties tieši par jomu, kas visvairāk interesē. Misijas skolas vīzija ietver to, ka ikkatrs talants varētu saskatīt savu lomu Dieva darbā un ikkatrs talants

varētu tikt pilnībā izmantots tur, nevis "ceļot Bābeli". Vai tu gribētu strādāt uzņēmumā, kurā vari brīvi liecināt un tavas spējas palīdz Dieva darbam iet uz priekšu? Elena Vaita adventistu vēstures lappusēs uz šo aicina atkal un atkal. Pilna laika darbinieki var būt ne tikai mācītāji, bet arī biznesmeņi, skolotāji, dažādi veselības aprūpes speciālisti, administratori un lietveži, treneri, mehāniķi un inženieri, zinātnieki, programmētāji, vēsturnieki, sociālie darbinieki un visi vēl neminētie. Mums ir vajadzīgas adventistu institūcijas, bet tām ir vajadzīgi uz misiju orientēti prāti un pilnīga nodošanās, kā arī iedvesma un zināšanas.

No marta līdz maijam notiks jauniešu un draudžu pieteikšanās un atlase. Draudzēm, kas pie sevis vēlas uzņemt šos studentus-darbiniekus, jābūt gatavām kopā augt un mācīties, būt pacietīgām ar nepieredzējušiem jauniešiem, kā arī tīri praktiski – gatavām nodrošināt studentiem mentoru un dzīvesvietu (kas var būt vai nu kāda vieta draudzes telpās, kāds stūritis draudzes locekļa mājās, vai arī kas kopīgi noīrēts). Ja zini, ka tava draudze varētu būt tam gatava, runā ar savu mācītāju un draudzes padomi – tālāk ar misijas skolas vadītājiem sazināsies mācītājs, tad dosimies viesos, lai par to runātu un vienotos.

Kas vajadzīgs jauniešiem, lai pieteiktos, droši vien jau kļuvis skaidrs no raksta – drosme nolikt malā savus plānus, lai 2 gadus būtu pilna laika darbinieki Dievam. Šajā pirmajā misijas skolas "iesaukumā" īpaši nepieciešami jaunieši ar līdera potenciālu. Bībeles darbinieka amatā vissvarīgākā ir komunikācijas prasme. Bet pāri šīm abām vēlamajām kompetencēm galvenais ir vēlēšanās nodoties un personīgas attiecības ar Jēzu, ar Viņu, kurš Pēterim un Andrejam Galilejas jūras krastā teica: "Nāciet man līdzi, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." Viņš darīs! Tev tikai jānāk.

Reiz dzirdēju izteicienu, ka visa veida teoloģiskā un misijas izglītība esot mācīšanās, kā iztikt bez Svētā Gara. Tādas briesmas pastāv katrai misijas skolai un, to apzinoties, pastāvīgi kopā meklēsim Tā Kunga gribu, lai nezaudētu izpratni par

to, cik atkarīgi esam no Viņa. Bet mācīšanās nozīmi noniecināt ir pretējais ārkārtīgi bīstamais grāvis.

Droši vien labākais brīdis lēmumam par iestāšanos misijas skolā ir uzreiz pēc vidusskolas beigšanas, īpaši, ja nav vēl skaidrs, ko mācīties tālāk. Ar katru gadu dzīve kļūst sarežģītāka – pieaug prasības, vajadzību vai kāda cita iemesla dēļ ir jāpelna vairāk, parādās dzīvesdraugs, bērni, kāds kredīts, karjera, savukārt spēki, veselība un agra jaunība īpaši raksturīgais entuziasms mainīt pasauli mēdz sarukt. Misijas skola nozīmē ne tikai garīgo izaugsmi, bet arī iespēju saprast nākotnes plānus, piedzīvot personīgo izaugsmi un attīstīt 21. gs. pieprasītākās profesionālās prasmes. Šāda iespēja nozīmē daudz, arī ja nākotnes profesija jau skaidra – tā palīdzēs ieraudzīt šīs profesijas iespējas Dieva darba laukā, kā arī kļūt par daudz derīgāku kursabiedru un kolēģi, kad pēc misijas skolas beigšanas jaunieši iestāsies studēt savā jomā. Katrs, kas studējis, visticamāk līdzīgi man novērojis arī sakarību – mācībām motivētākie nebija tie, kas tikko izkāpuši no vidusskolas sola, bet nobriedušākie, kas skaidri zināja, kāpēc sēž lekcijās. Šaubu nav – misijas skolā pavadītais laiks uz studijām liks tev raudzīties pavisam, tiešām pavisam, citādi. Protams, laiks pirms studijām nav nekāds priekšnoteikums. Jebkurš students savas mācības var iepauzēt, jebkurš studijas pabeigušais, jau strādājošais vai jebkādā citā statusā esošais var pieteikties misijas skolai. Nav arī vecuma ierobežojuma. Galvenais ir motivācija un sirdī sadzirdētais Kunga aicinājums "Ko lai Es sūtu? Kas būs mūsu vēstnesis?", kam seko atsaukšanās: "Še es esmu, sūti mani!" (*Jesajas 6:8*)

Veidojot skolu, darot visus daudzus sagatavošanās darbus, mēs ejam ticībā visādā ziņā. Ja Latvijā biežāk uzdotais jautājums ir "Kur jūs dabūsi finanses?", tad Eiropā populārāks ir "Kur jūs dabūsi studentus?" Mēs vienmēr esam atbildējuši, ka Latvijā mēs tos dabūsim. Mēs ticam, ka Jēzus atradīs 12 mācekļus Latvijā. Jā, mācekļi nav tikai kā pūlis, kas klausījās; viņi nav 5000, kas pieredzēja brīnumus; viņi pat nav tie 70, kas kalpoja un

strādāja; viņi ir tie 12, kas atstāja visu, lai sekotu Viņam. Nevar būt, ka šis izaicinājums ir par lielu! Kas gan var būt par lielu, kad skatāmies uz krustu? Latvija dzied: Dievs, svētī Latviju! – un es ticu, ka šī lūgšana arvien tiek uzklusēta, un Dievs sūtīs darbiniekus Savās baltajās druvās. Katrā evaņģēlizācijas kampaņā mēs piedzīvojam, cik daudz atvērtu un izslāpušu cilvēku dzīvo mūsu pilsētās. Vai gaidīsim, līdz dzīves kvalitāte un materiālisms pie mums vairāk atgādinās Eiropu, kur miegā tik prasmīgi izdodas ieaijāt ļaudis kā ārpus, tā iekšpus baznīcu sienām? Grāmatā "Sentēvi un pravieši" 353. lpp. Elena Vaita raksta: "Un, kad Kungs tālredzīgi pavēl Saviem bērniem doties uz priekšu, kad Viņš to labā gatavs darīt lielas lietas, sātans viņus kārdina izturēties nenoteikti un ar vilcināšanos izsaukt pār sevi Dieva nepatiku. Kunga kalpiem jābūt apņēmīgiem un noteiktiem ļaudīm, vienmēr gataviem doties uz priekšu, tiklīdz Dieva aizgādība ir pavērusi ceļu."

Latvijas Septītās dienas adventistu draudze, sadarbosimies! "Ja jaunība zinātu, ja vecums varētu" – bet kopā mēs zinām un varam! Ja tu esi jaunietis (kas gan nav obligāti) – jautā Kungam, vai tev jāstudē un jāstrādā šajā skolā! Tev atliks laika pēc tam arī vislabākajai universitātei, kāzām, bērniem, mājai un visam pārējam, bet visticamāk tev nekad nebūs vairāk laika nekā līdz šim dzīvē bijis lasīt, studēt, veidot attiecības ar Dievu, mācīties Rakstus un liecināt, nekad vairs. Velti šos 2 gadus, kamēr vēl esi pilns enerģijas, lai nostiprinātu visdārgāko! Savukārt, brāli vai māsa, ja zini, ka vari palīdzēt ar padomu vai ko praktisku saistībā ar mācību programmu, finansēm, organizēšanu, savu laiku, savu iespaidu un visdārgāko – lūgšanām –, tad dari to! Seko līdzī jaunumiem vietnē *adventisti.lv* un ar laiku dažādās citās interneta vietnēs; sazinies; jautā; savas bažas saki mums – iespējams, tās mums ļoti noderēs; piesakies; iesaki; nevilcinies; lūdz!

*Rakstu sagatavoja: Inga Šlakota,
SMMS direktore,
inga.slakota@gmail.com,
29884712*

ĪSI PAR TĒMU VĒZIS

Vēža simptomi

Sākuma stadijās slimība norit asimptomātiski un pazīmes ir nespecifiskas.

- Dažāda veida sāpes
- Asins piejaukums urīnam vai fēcēm
- Vēdera pūšanās, pastiprinātās vēdera gāzes
- Pastāvīgs klepus
- Neizskaidrojams drudzis
- Slikta dūša vai apetītes zudums
- Muskuļu masas zudums
- Svāra zudums
- Izteikts nogurums
- Mazasinība
- Pēkšņa vajadzība urinēt vai urīna nesaturēšana
- Apgūtināta urinēšana, vāja vai saraustīta urīna strūkļa
- Sajūta, ka urīnpūslis nav pilnībā iztukšojies
- Paaugstināts asinsspiediens

Kā rodas ļaundabīgs audzējs?

Ļaundabīgi audzēji veidojas šūnu dalīšanās, attīstīšanās vai nomiršanas defektu rezultātā:

- tas ir daudzpakāpju process;
- daži no defektiem var būt pārmantoti, lai gan pārsvarā defekti veidojas no jauna, kombinējoties vairākiem riska un ārējās vides faktoriem.

Retos gadījumos ar audzēju piedzimst, taču lielākajā daļā gadījumu tas rodas dzīves laikā no mūsu pašu šūnām.

Pārmantots ļaundabīgs audzējs:

- Bieži sastopams ļaundabīgs audzējs vairākiem asinsradiniekiem
- Izcelsmē saistīti audzēji (piem., krūts un olnīcu vai zarnu un endometrija) vairākiem asinsradiniekiem
- Viens un tas pats rets audzējs 2 un vairākiem ģimenes locekļiem
- Neparasti agra audzēja manifestācija
- Audzēji abos pāra orgānos (piem., nierēs)
- Sinhroni vai viens otram sekojoši audzēji
- Audzēji viena indivīda 3 dažādās orgānu sistēmās

Ietekme uz audzēja attīstību ir vairākiem faktoriem

Personīgie un diētas faktori:

- Smēķēšana
- Sauļošanās
- UV gaismas trūkums (D vit.)
- Aptaukošanās
- Fiziskās aktivitātes trūkums
- Citi uztura faktori:*
- Pārstrādāti pārtikas produkti
- rBGH pienā
- Cukurs un alkohols
- Kūpināta gaļa
- Ne-bioloģiska pārtika
- Pesticīdi
- Iedarbība darba vietā:*
- Šķīdinātāji: Smagie metāli, Dīzel-degviela, Benzols, Azbests, un tml.

Jonizējošais starojums:

- Saules UV gaisma
- Kosmiskais starojums
- Radioaktīvais piesārņojums
- Elektromagnētiskais starojums
- Gaisa piesārņojums:*
- Pasīvā smēķēšana
- Degvielas izplūdes gāzes
- Azbests
- Gaisa piesārņotāji telpās
- Fosilais kurināmais
- Ūdens piesārņojums:*
- Hlora blakusprodukti
- Rūpnieciskās ķīmiskās vielas
- Pesticīdu atliekas
- Fluorīds
- Bioloģiskais piesārņojums
- Produkti ar toksisku iedarbību:*
- Kosmētika
- Uguns slāpētāji
- Šķīdinātāji
- Tīrīšanas līdzekļi
- Celtniecības produkti
- Plastmasa
- Dažas zāles
- Hormonu aizstājterapija
- Daži ķirurģiskie implanti

Dabīgie karcinogēni:

- Radona gāze
- Sēnīšu aflatoksinu pārtikā
- Infekcijas slimības:
- Hepatīts B un C
- HIV
- Cilvēka papilomas vīruss
- Samazināta imunitāte:*
- Toksīni, kas vājina imūnsistēmas spēju cīnīties ar vēzi

Endokrīnās sistēmas traucējumi:

- Dažādas ķimikālijas
- Paaugstināta dabiskā estrogēna iedarbība

Toksisku vielu iedarbība dzīves laikā:

- Vecākiem vai vecvecākiem
- Pirms bērna ieņemšanas
- Atrodoties dzemdē
- Pirms bērna piedzimšanas
- Pubertātes laikā

Citi faktori:

- Ģenētiskā predispozīcija ģimenē
- Sociālekonomiskie aspekti (piem., nabadzība)

Ko mēs varam ietekmēt katrs savās mājās?

Ēdiens

Ēdiens, kas labvēlīgi ietekmē mūsu veselību:

- Krūts zīdīšana
- Bioloģiskie augļi un dārzeņi: kāpostveidīgie dārzeņi, pākšaugi, ogas, ķiploki, linsēklas
- Ēdiens, kas nav audzēts bioloģiski
- Gaļa un siers: par 50% mazāk dzelzs
- Brokoļi: par 63% mazāk kalcija
- Kartupeļi: par 100% mazāk A vitamīna
- Bioloģiskā pārtika
- Kukurūza: par 58% vairāk antioksidantu
- Zemenes: par 19% vairāk antioksidantu
- Lielāks C vitamīna daudzums
- Lielāks salvestrola līmenis (bioloģiski aktīva viela, kas atrodama daudzos augļos un dārzeņos)

Ierobežo vai izslēdz:

- Cepti ēdieni
- Labi izcepta sarkanā gaļa
- Sālīti, kūpināti vai marinēti pārtikas produkti
- Gāzēti un saldināti bezalkoholiskie dzērieni
- Cukurs
- Alkohols
- Piedevas, piem., aspartāms
- Rūpnieciski audzētās zivis

Plastmasa:

- NEKAD nesildiet pārtiku mikroviļņu krāsnī plastmasas iepakojumā
- Izvairieties no PVC (polivinilhlorīda) produktiem
- Atbrīvojieties no teflona
- Uzglabājiet pārtikas produktus stikla vai metāla traukos
- Izvairieties no konservētiem pārtikas produktiem (Bisfenols A, BPA)

Tīrīšanas līdzekļi:

- Regulāri tīriet māju ar putekļsūcēju un mitru suku
- Nelietojiet nekādus līdzekļus ar skeletgalvas un krustotu kaulu simboliku, tā vietā var izmantot etiķi, sodu, citronu sulu, mikrošķiedras

- Izvairieties no ķīmiskās tīrīšanas

Personīgie kopšanas līdzekļi:

- Izvairieties no parabēniem, ftalātiem un citiem iespējamajiem kancerogēniem kosmētikā
- Izvairieties no kosmētikas līdzekļiem ar mākslīgi pievienotu smaržu
- Izvairieties no lindānu saturošiem pretutu šampūniem

Celtniecības un interjera materiāli:

- Izvēlieties krāsas ar pazeminātu GOS izmešu līmeni vai GOS-brīvas (gaistošo organisko savienojumi, angl. VOC)
- Izvairieties no paklājiem: dabīgs koks, linolejs vai korķis ir labāks
- Kokskaidu plāksnes un saplāksnis bieži satur formaldehīdus
- Dabīgā koka vai metāla žāļuzijās nav PVC (polivinilhlorīda)
- Izmantojiet dabīgās šķiedras matračus, gultā jūs pavadāt ¼ daļu savas dzīves

Darbavietā:

- Azbests ir lielākais profesionālais slepkava
- Urāna un ogļu raktuvju darbinieki: 2 - 5 reizes lielāks plaušu vēža risks
- Dīzeļdegvielas izplūdes gāzes
- Pasīvā smēķēšana

Top 10 ieteikumi, ko darīt jau šodien

- Nesmēķēt un nelietot alkoholu
- Ēd daudzveidīgu vietējo un bioloģisko pārtiku
- Regulāras fiziskās aktivitātes
- Ikdienā izmantojiet vienkāršus, nekaitīgus tīrīšanas līdzekļus
- Izvairieties no plastmasas: izmantojiet stiklu vai nerūsējošo tēraudu
- Vairāk pastaigu vai ritenbraukšana svaigā gaisā
- Izvairieties no nevajadzīgā starojuma: rentgena lampas, elektromagnētiskais starojums no mobilajiem telefoniem, radona gāze (vairāk informācijas: https://www.meteo.lv/lapas/radona-merijumi?id=1920#_ftn1)
- Izvēlieties veselīgu mājas apģērbu
- Iegādājieties veselībai nekaitīgus celtniecības un interjera materiālus
- Darba vietā pieprasiet drošus darba apstākļus.

Dr. Andris Ābele

Trīs veidi, kā iedzīvināt sabatskolu

Ja esi pietiekoši ilgi bijis septītās dienas adventists, tad, iespējams, esi dzirdējis teicienu: “sabatskola ir draudzes sirds”. Tas izklausās pēc klišejas, tomēr tā ir nenoliedzama patiesība. Sabatskola ne tikai ir draudzes sirds, bet arī tās nozīme ticīga cilvēka dzīvē ir ārkārtīgi liela. Sabatskola ir tas zelta pavediens, kurš satur septītās dienas adventistu draudzi vienotu teoloģijā un misijā.

Sabatskola ir pamatā mūsu kristīgajai izaugsmei. Tā ir ikdienas, iknedēļas, nepārtraukta fokusēšanās uz Dieva Vārdu, kurš ved individuāli un visu draudzi kopā pieaugt garīgajā spēkā. Mācītāja loma ir izcelt sabatskolu un pievērst uzmanību sabatskolas apmeklēšanai, kas ir būtiski, lai individuāli un draudze kopā uzplauktu garīgajā izaugsmē un Bībeles izpratnē.

Tagad trīs veidi, kā iedzīvināt jūsu sabatskolu:

1. Bībeles studijas un lūgšana.

Sabatskola ir teicama vide, kur no jauna atklāt Bībeles studiju un lūgšanu spēku. Iedrošiniet draudzes locekļus padarīt sabatskolas klasi tādu, lai tajā visi piedalās, ar lūgšanu lasa Bībeli un grupā apspriež mācību materiālu. Mācīšanās laiks nav sludināšanas laiks. Skolotājam nav jāsludina svētruna, bet jāpalīdz veikt studijas un nonākt pie Bībeles teksta izpratnes, aprakstot galvenos punktus un iedrošinot draudzes locekļus iesaistīties individuālajās Bībeles studijās nedēļas laikā.

2. Sadraudzība

Dažkārt cilvēki pārstāj apmeklēt sabatskolu un neviens to nepamana. Viena no mazas sabatskolas grupas priekšrocībām ir tā, ka skolotājs pamana, kurš nav ieradies, un var izstrādāt apmeklējumu plānu, aizlūgt un parūpēties par iztrūkstošajiem vai sasirgušajiem draudzes locekļiem. Sabatskolas klasei būtu nepieciešams apspriesties, kā kalpot draudzes ģimenes vajadzībās – pie neaktīvajiem, pie jauniešiem, ģimenēm, sievietēm un citām grupām, kopā pavadot laiku un aizlūdzot par šīm vajadzībām.

3. Misija

Aterieties, ka sabatskola tika izveidota misijas nolūkam. Māciet

draudzes locekļus lūgt Dievu par veidiem, kā aizsniegt jūsu kopienu un pilsētu, diskutējiet par to, kā aizsniegt pasauli, lai piepildītu evaņģēlija aicinājumu. Nepieciešams izstrādāt plānus un tos īstenot, lai sagatavotu sirds augsni, sētu sēklu, kultivētu garīgās intereses un ievāktu izvēli par labu Dieva valstībai. Jābūt mērķim: darīt par Jēzus mācekļiem, kuri paliek draudzē, nevis tikai par kristītiem draudzes locekļiem. Jauniešus var iesaistīt traktātu izdalīšanā, lūgšanās par kaimiņiem, lūgšanu pastaigās un sludināšanā mājās un ārpus tām. Vislabākais atbalsts, kādu varam sniegt mūsu jauniešiem, iemācīt tiem darboties sava Meistara labā.

Padariet sabatskolu pievilcīgu un iesaistošu.

- Iekļaujiet lūgšanu brīžus kā daļu no sabatskolas, varbūt pat 15-30 minūtes pirms sabatskolas sākuma. Padariet šos brīžus jēgpilnus un aizraujošus.
- Uzturiet sabatskolas programmu vienkāršu, garīgu un aktuālu. Ikviens sabats var būt kā evaņģelizācijas sapulce ar pievilcīgu un labi izplānotu programmu. Šī pieeja neapšaubāmi uzlabos jūsu sabatskolas apmeklētību.
- Ieviesiet pilnīgi visu draudzes locekļu iesaistīšanu (TMI) sabatskolas grupās. Šīs grupas var tikties arī nedēļas laikā papildus sabata rīta sanāksmei.
- Attīstiet spēcīgu misijas uzsvāru. Viens no veidiem ir “Mission Spotlight” programma. Šie bezmaksas video ir ielādējami no am.adventistmission.org/mission-spotlight. Iedvesmojoši stāsti var palīdzēt mudināt uz misijas ziedojumiem, kas tik ļoti ir nepieciešami visā pasaulē.
- Pasludiniet vienu no ceturkšņa dienām par “draugu dienu”.
- Izvirziet mērķi, lai jūsu sabatskolu apmeklētu 10-50 draugu atkarībā no jūsu draudzes lieluma. Kāda draudze var likt sev priekšā pat 100 draugu ielūgšanu.

- Ikviens draugs, kurš atnāktu uz draudzi šajā sabatā, lai saņem dāvanu – grāmatu vai žurnālu, kā arī lai tiek uzaicināts pusdienās.
- Piedāvāji vienai dienas semināru par dažādiem aktuāliem jautājumiem: ģimeni, finansēm, fitnesu, draudzību.

Ja sabatskola ir svarīga mācītājam, tad tā kļūst svarīga arī draudzes locekļiem. Kad jūs lūgsiet, plānosiet un īstenosiet šīs idejas, jūs atklāsiet Svēto Garu, kurš iedvesīs jūsu sabatskolā un draudzē jaunu dzīvību, kas sniegs spēku vest jūsu draudzi garīgā un skaitliskā pieauguma procesā.

Ramons Kanalss, No žurnāla “Ministry”
(2018. gada oktobris)
Tulkojis Andris Pešelis

DIEVA CEĻŠ PIE

Eduarda un Martas

Pavisam nesen, pagājušā gada septembrī, Saldus draudzei pievienojās kāda jauna ģimene – Eduards (31), Marta (28) un Gusts (3). Viņi piedzīvojuši krasas pārmaiņas savā dzīvē.

Pastāstiet, kāda bija jūsu dzīve pirms kļuvāt par Dieva bērniem!

Eduards: Dzīvē nebija miera, viss bija vērst uz sevi, un, ja kaut kas neizdevās, daudz sev pārmetu. Kopumā nebija stabilitātes dzīvē, mētājāmies no vienas vietas uz otru. Dzīvojām tādās kā fantāzijās. Gribējām glābt pasauli – vienu brīdi bijām vegāni, lai nedarītu pāri dzīvniekiem, centāmies nepiesārņot dabu, bijām *zero waste* piekritēji. Tā kā mūsu izpratnē nepastāvēja grēka jēdziens un velns, bet tikai pozitīvs un negatīvs vērtējums, tad bijām pakļauti daudz kārdināšanām, kurās kritām.

Marta: Bērībā gāju uz svētdienskolu, kad paaugos, vairs negāju, attiecību ar Dievu nebija. Tad, kad man bija 20 gadi, aizbraucu uz Angliju. Tur svarīgākās bija mantiskās vērtības. Kad iepazinās ar Eduardu, daudz skaidrāk saskatīju sevi, savu egoismu, jo Eduards tāds nebija. Man bija lielas, pārspīlētas emocionālas svārstības, tāpēc sāku lasīt dažādas filozofiskas grāmatas, lai atrastu risinājumu. Aizdomāties lika arī tas – kāpēc tad, kad pīpē zālīti, viss ir labi, var mīlēt cilvēkus, bet, kad nepīpē, viss ir atkal slikti.

Eduards: Vienu brīdi mēs meditējām, izmantojām dažādus kristālus, bijām saistīti ar „eņģeļiem”, kas patiesībā bija tumsas spēki. Lai ar viņiem sazinātos, izmantojām dažādas kārtis. Gribēju būt labāks cilvēks, jo zināju, ka tad, kad mainīšos es, mainīsies visa pasaule.

Nevis cilvēks
atrod Dievu,
bet Dievs atrod
cilvēku.

Kā jūs kļūvat par kristiešiem?

Eduards: Neviena no lietām, kuras izmēģinājām, nesniedza paliekošu mieru un prieku. Kadā brīdī nonācu līdz depresijai. Un vienā tādā depresīvā dienā, kad arī meditācija nebija palīdzējusi, izgāju pastaigāties. Uz ielas satiku divus kristiešus, kuri mani uzrunāja, sākot stāstīt par Jēzu. Es Jēzum neticēju, tas viss likās banāli. Viņi man pajautāja: "Vai gribi sajūst Jēzus Garu?" Nezinu, kāpēc, bet es atbildēju: "Jā, jā!" Mēs kopā lūdzām, atkārtotju pēc viņiem, ka ticu – Jēzus ir par mani nomiris, ka pieņemu Viņu par savu Glābēju. Sāku stipri raudāt, asaras plūda kā ūdenskritums. Drebošā balsī jautāju, kas ar mani notiek? Un viņi teica, ka tas ir Svētais Gars. Tajā brīdī es izjutu lielu laimi. Biju lietojis dažādas narkotikas, bet nekas nebija līdzinājies šai sajūtai. Tas bija kaut kas īsts. Mājās gāju palēkdamies. Viņi man uzdāvināja arī Bībeli. No tās dienas zināju, ka turpmāk dzīvē tieksos tikai pēc tā. Nevarēju sagaidīt, kad varēšu to visiem pastāstīt. Ja pirms tam darbā sludināju vegānismu, veselīgu dzīvesveidu, tad pēc tam sāku sludināt Jēzu. Tādēļ arī domāju, ka nevis cilvēks atrod Dievu, bet Dievs atrod cilvēku.

Marta: Mēs sapratām, ka Dievs jau pirms tam mūs bija vadījis un gatavojis. Pēc tam, kad nāca šī apskaidrība par Jēzu, sākām lasīt Bībeli, bet daudz neko nesapratām, tāpēc skatījāmies dažādus video – liecības, svētrunas [youtube.com](https://www.youtube.com). Sapratām, ka Bībele ir kā dārglieta, kā pērle.

Eduards: Kad izlasīju Jauno Derību, guvu pilnīgāku priekšstatu par glābšanu, par Jēzus upuri. Sapratu, ka Jēzus nāks drīz un ir jāpaspēj nokristīties. Bet mēs nevēlējāmies piederēt nevienai konfesijai, jo mums bija daudz kritēriju. Bijām sarunājuši kristīties un salaulāties Brīv ticībā, bet divas reizes pēc kārtas sarunātajos datumos tas neizdevās. Tajā laikā noskatījāmies Rodžera Morno (*Roger Morneau*) liecību, kura bija līdzīga mūsu dzīvē piedzīvotajam. No viņa uzzinājām par adventistiem un Sabatu. Izpētījuši šo tēmu, bijām pārsteigti atrodot, ka Sabats ir sestdienā un ka ir draudze, kura to ievēro. Es uzreiz gribēju atrast šo

draudzi. Dzīvojot Saldū, mēs bieži gājām garām SDA draudzes namam, tāpēc zinājām, kur tas atrodas. Sabatā tur aizgāju. Viss, ko dzirdēju, likās kā priekš manis. Pēc dievkalpojuma nevēlējos iet mājās. Mani aizkustināja arī cilvēku vienkāršība, pazemība un draudzīgums, tas, ka redzēju, cik ļoti viņi ilgojas pēc Dieva. Man ļoti patika. Kad aizgājām kopā ar Martu, viņa arī saprata, ka tā ir īstā vieta.

Kas priekš jums draudze ir šodien?

Marta: Ģimene, atbalsts. Kad tur aizeju, jutos daudz labāk nekā mājās. Un tas, ka par tevi aizlūdz, ir ļoti stiprinoši. Tā ir vienotība, jo mūs visus vieno viena lieta. Protams, visi ir tikai cilvēki, bet mēs ejam kopā pareizā virzienā.

Vai jums ir arī vēlēšanās citiem stāstīt par to, ko esat atraduši?

Eduards: Jā, jau no pirmās dienas! Mēs gribam to pastāstīt visiem draugiem un arī cilvēkiem, kurus satiekam darbā. Dažkārt ir ļoti bēdīgi, kad cilvēki negrib dzirdēt par Dievu un atraida Viņu.

Kāds ir vislielākais ieguvums?

Marta: Mēs tagad esam ģimene, jo pēc kristībām salaulājāmies draudzē. Es arī tagad saprotu, ka man nav vienai jānes visas dzīves

 Tagad saprotu, ka man nav vienai jānes visas dzīves rūpes un atbildības nasta, bet, ka ir Dievs, Kurš vada manu dzīvi un arī veido raksturu.

rūpes un atbildības nasta, bet, ka ir Dievs, Kurš vada manu dzīvi un arī veido raksturu. Un, jo vairāk Dievu iepazīstu, jo vairāk saskatu trūkumus sevī. Ir tik daudz, pēc kā tiekties.

Eduards: Mēs varējām aiziet tajā tumsas ceļā vēl dziļāk, bet Dievs neļāva. Viņš teica: "Nē, šis cilvēks ir manējais!" Dievs cīnījās par mums.

Sagatavoja Ance Možeiko

Kā Dievs lika ērgelēm klusēt

Sveiks, draugs! Šajā reizē lasi brīnumainu stāstu par Dieva apbrīnojamo spēku, kad Francis izmisīgi lūdza pēc Dieva palīdzības, lai viņa mīlās ērģeles netiktu atņemtas. Pēc stāsta uzzini Tīnas un Edgara piedzīvojumus ar Dievu, kad Viņš sadzirdēja lūgšanas un tās atbildēja! Lai šie piedzīvojumi iepriecina un iedrošina arī tevi lūgt Jēzu visdažādākajās situācijās!

Francis sēdēja uz ērgļu soliņa savās mājās Borneo. Skatoties dziesmu grāmatā, viņš spēlēja himnu pēc notīm vispirms ar labo, tad – ar kreiso roku. Zēns bija nolēmis iemācīties šo dziesmu, bet, kad viņš uzlika abas rokas uz taustiņiem un mēģināja spēlēt, melodija neizklausījās pareizi. „Kas ar mani šodien notiek?” Francis pie sevis noteica. „Pirksti kļuvuši tik neveikli!”

Zēns piecēlās un devās laukā, kur viņa māsa Elena sēdēja zem koka un lasīja grāmatu. Elena pacēla acis. „Vairs nevingrināsies?” – „Nē, šodien nekas neizdodas,” Francis sarūgtināts atbildēja. Apsēdies līdzās mātai, zēns domāja par to, kā viņi tikuši pie šīm ērgelēm. Ne jau visiem cilvēkiem tādas bija. Misionāru ģimenēm Borneo salā parasti nemēdza piederēt tādi instrumenti.

„Ja mums būtu pašiem savas ērģeles!” Francis bieži tika sacījis Elenai. „Tas būtu debešķīgi!”

„Iespējams, tev vajadzētu lūgt par to,” tēvs bija ieteicis. „Varbūt Dievs mums palīdzēs tikt pie kādām ērgelēm.” Kad viņi beidzot dabūja ērģeles, uzreiz saprata, ka tā ir atbilde uz viņu lūgšanām – kāds vīrs devās prom no valsts un prasīja par savām ērgelēm tik zemu cenu, ka tēvs nolēma tās nopirkt.

„Man vajadzētu iet atpakaļ un pamēģināt to himnu vēlreiz,” Francis noteica. Tajā brīdī viņi izdzirdēja vairākas mašīnas braucam

pa džungļu ceļu un ieraudzīja uniformās tērptus karavīrus nākam pa taku. Borneo bija ierauta karā, un ienaidnieka kareivji dažreiz veica sirojumus pa apkārtni, lai sagādātu ēdienu un pievāktu arī citas lietas pēc savas labpatikas. Kad kareivji tuvojās mājai, Franča sirds sāka sisties straujāk. Tur bija ap trīspadsmit vīru, viņi smējās, izklausījās diezgan draudzīgi un runāja ar bērniem skaļās balsīs.

„Vai jūsu tēvs mājās? Vai viņš ir iekšā?”

Tēvs bija dzirdējis trokšņus un iznāca laukā. „Ko jūs gribat no manis?” viņš tiem jautāja.

„Mēs esam no skolas,” virsnieks atteica. Tad Francis atcerējās dzirdējis, ka kareivji pārņēmuši lielo Misijas skolu un izmanto to armijas mācībām.

„Meklējam ērģeles vai klavieres, mūsu skolā nepieciešams kāds mūzikas instruments. Vai jūsu kapelā ir ērģeles?”

Tēvs pakratīja galvu: „Nē, vienas bija, bet jūsu vīri pirms kāda laika tās paņēma.”

„Vai mājā jums ir ērģeles?” viens no kareivjiem jautāja.

„Vienas ir,” tēvs atzinās.

Francis pameta acis uz māsu. Elenas seja bija bāla, viņa no visa spēka centās valdīt asaras. Francis gribēja pateikt kareivjiem, ka ērģeles pieder viņiem, ka tā ir Dieva atbilde uz viņu lūgšanu, taču tā vietā vien

stāvēja un klusēja. Viņš zināja – ja ienaidnieka kareivji kaut ko vēlas, viņi to nelūdz, bet pieprasa; ja nevēlies zaudēt dzīvību, atliek vienīgi pakļauties.

Tēvs ievada kareivjus mājā. Arī Francis iegāja līdzī un stāvēja, vērojot, kā vadītājs apskata ērģeles. „Vai tās darbojas?” viņš jautāja. „Domāju, ka darbojas,” tēvs atbildēja aizkriušā balsī.

„Labāk izmēģini!” virsnieks pavēlēja vienam no saviem kareivjiem. Jauns karavīrs apsēdās pie ērgelēm, sāka mīt pedāļus, spieda taustiņus, bet laukā nenāca neviena pati skaņa. Kareivis paskatījās uz virsnieku un mēģināja vēlreiz. „Tās nedarbojas, ser,” viņš sacīja. Tad cits karavīrs piesēdās un mēģināja spēlēt ērģeles, bet tās turpināja klusēt. Ne skaņas.

Francis bija izbrīnīts. Kopš brīža, kad kareivji ienāca pagalmā un jautāja pēc ērgelēm, viņš nebija mitējis lūgt: „Dārgais Dievs, neļauj viņiem aizvest ērģeles, kuras Tu mums devi!”

Virsnieks pagriezās pret tēvu: „Izskatās, ka instruments nav kārtībā.” Viņa seja bija sarkana un dusmīga. Tēvs atbildēja mazliet satraukti: „Tās parasti skan ļoti labi. Jābūt kādai mazai ķibelei, esmu drošs, ka to var viegli salabot.”

„Vai zināt kādu šai apkaimē, kurš varētu tās salabot?” virsnieks jautāja saviem vīriem, tad pagriezās pret

“Dieva eņģeļi vienmēr par visu parūpējas nevainojami!”

tēvu un uzdeva to pašu jautājumu. Nevienš nekā nezināja atbildēt. Virsnieks kļuva nepacietīgs. Viņš iedeva ieroci vienam no vīriem un pats apsēdās pie ērģelēm, spieda taustiņus, paskatījās uz pedāļiem, mina tos no visa spēka, tad izpētīja plēšas un pat sakratīja instrumentu. Tas viss neko nelīdzēja. Laukā nenāca ne skaņa. Virsnieks piecēlās, pasniedzās pēc sava ieroča un nicīgi noteica: „Jūsu ērģeles nekam neder! Gatavā grabaža!” Izmetis vēl dažus aizvainojošos vārdus, viņš sasauca karavīrus, un tie devās prom pa to pašu ceļu, pa kuru bija atnākuši.

Ģimene stāvēja uz lieveņa un vēroja karavīrus aizejam. Kad tie pazuda no skata, Francis piesteidzās pie ērģelēm. Viņš mina pedāļus, spieda taustiņus, instruments klusēja. „Nesaprotu, kas tām noticis,” teica tēvs. „Arī mēs tās vairs nevaram lietot. Taču vienalga priecājos, ka kareivji ērģeles nepaņēma. Iespējams, tās tomēr var salabot.”

Tēvs devās atpakaļ pie darba. Kādu laiku Francis un Elena sēdēja, pārrunājot notikušo. Abi bija ļoti noskumuši par ērģelēm.

„Iešu iekšā un paskatīšos, kas tām noticis. Varbūt varu atrast vainu un tās salabot,” Francis visbeidzot noteica. Viņš atgriezās mājā un paskatījās uz ērģelēm. „Pamēģināšu vēl vienu reizi,” zēns pie sevis noteica, piegāja pie instrumenta, apsēdās uz soliņa, uzspieda kāju uz pedāļa un sāka spēlēt. Ērģeles ieskanējās. Viņš turpināja spēlēt. Tās skanēja vēl labāk nekā iepriekš!

„Mammu! Tēti! Elena!” Francis sauca. „Ērģelēm nekas nekaiš!”

Tēvs ar māti iesteidzās istabā. Atskrēja Elena mirdzošām acīm.

„Kurš par tām lūdza?” jautāja tēvs. „Es!” visi atbildēja reizē.

„Tātad Dievs lika ērģelēm klusēt,” tēvs aizkustināts klusi noteica.

„Un tas būs bijis Dieva eņģelis, kurš mani brīdināja, kad man neveicās ar spēlēšanu un es pārtraucu vingrināties,” Francis sajūsmā čukstēja.

„Tā varētu būt,” Elena piekrita. „Ja tu būtu turpinājis spēlēt, kareivji būtu to dzirdējuši, nākdami augšup pa taciņu.” – „Jā, un arī tūlīt pēc tam, kad tie aizgāja, tieši tāpēc tās joprojām neskanēja!”

Tēvs smaidīja. „Protams, tās neskanēja, jo kareivji vēl bija pietiekami tuvu un varēja dzirdēt. Dieva eņģeļi vienmēr par visu parūpējas nevainojami!”

Tajā brīdī visa ģimene sajuta Dieva neredzamo klātbūtni un noietās ceļos pateicības lūgšanā.

UZDEVUMS TEV:

Šodien/šajā nedēļā centies katru dienu sadzirdēt, ko Dievs tev saka. Pieraksti to uz lapiņas un pārrunā savā ģimenē, kā Dievs tevi vadījis caur šo kluso balsi!

PIEREDZES STĀSTI:

Es ļoti gribēju ģitāru, jo zināju, ka mana mamma bērnībā ir pāris reizes spēlējusi. Kad vienu dienu baznīcā kāds puisis spēlēja ģitāru, man to iemācīties spēlēt gribējās vēl vairāk. Tad es sāku lūgt Dievu par to, ka vēlētos ģitāru, jo mammai ne vienmēr visu sanāk nopirkt. Šogad ziemā zem egles es kā dāvanu ieraudzīju ģitāru, un no tās dienas es, kad ir laiks, trenējos! Dievs atbildēja manu lūgšanu!

/Edgars, 10 gadi/

Kādas darba dienas vakarā es nevarēju aizmigt. Domāju par nākamās dienas grūtajiem notikumiem. Mani uztrauca tas, ka nevaru aizmigt. Pēc gandrīz stundas ilgas grozišanās atcerējos, ka varu par to lūgt Dievu. Pielūdzu un uzreiz pēc tam aizmigu. Es Dievam biju par to ļoti pateicīga, ka varēju labi izgulēties un aizmigt! “Un mans Dievs pēc savas bagātības mēra Kristus Jēzus godībā piepildīs visas jūsu vajadzības.”

Filipiešiem 4:19

/Tina, 10 gadi/

PĀRDOMAS PAR STĀSTU...

Pārdomā un pārrunā savā ģimenes svētbūrī visus veidus, kur šajā stāstā redzama Dieva vadība (vismaz 3)! Vai tev vai tavam ģimenes loceklim ir bijusi situācija, kad dzirdi, ka kāda balss tev saka: “Dari to; nedari to”? Vai, tavuprāt, ir svarīgi tai paklausīt? Kāpēc? Vai Dievam ir kāda neiespējama lieta? Kādus brīnumus tu esi dzirdējis, ko Dievs ir darījis tavā dzīvē, citu cilvēku dzīvē, Bibēlē?

“Un mans Dievs pēc savas bagātības mēra Kristus Jēzus godībā piepildīs visas jūsu vajadzības.”

- Bībele, Filipiešiem 4:19

Konkurss par dzīvniekiem Bībelē ir sācies!

Krā: Klau, brālīt, vai tu redzēji, cik daudz lielisku darbiņu bērni atsūtījuši!

Krū: Jā, redzēju un nevaru vien nopriecāties!

Krā: Man ļoti patika Līnas stāstiņš par parka sakopšanu. Ja visi tā rīkotos, iedomājies, Krū, cik Latvija būtu skaista un tīra!

Krū: Jā, tas tiesa!

Krā: Bet vai redzēji Smiltenes bērnu darbiņu par šķīstajiem un nešķīstajiem dzīvniekiem?

Krū: Redzēju gan. Ļoti laba ideja! Man trakoti liels prieks, ka nebiju ielikts tajā katlā, bet jauki gozējos koka galotnē. Uz Smiltēni varam droši doties, tur mums ir draugi!

Krā: Tas tāpēc, ka bērni ir gudri, jo zina, ka īsto gudrību var atrast Bībelē!

Krū: Māšuk, skaties, cik daudz lielisku zīmējumu bērni atsūtījuši!

Krā: Jā, viņi ir vareni pastrādājuši. Paldies visiem par skaistajiem darbiņiem. Skatiet un priecājieties arī Jūs!

Smiltenes draudzes bērnu uzdevums

Smiltenes draudzes bērni ar prieku un aizrautību pēta Bībeli un iegūtās zināšanas labprāt līdzdala apkārtnē. "Adventes Vēstu" uzdevums par zvēriem Bībelē neliek īpaši ilgi lauzīt galvu, un Rūdim ir ideja šķīrot zvērus, kuri ir šķīsti un kuri – nešķīsti. Lai to izdarītu, bērni no sākuma izlasa Bībelē Dieva norādījumus 5. Mozus 14:3–20.

Lielākie bērni uz A4 lapas analizē tekstu un ar krāsām izceļ svarīgāko un nozīmīgāko, lai saprastu, kā šķīrot dzīvniekus un tos atpazīt – vai tas ir ēdams, vai nē. Pēc tam viens otram nosauc kādu dzīvnieku un jautā, vai tas ir ēdams. Arī jaunākie bērni iepazīstas ar Bībeles tekstu 5. Moz. 14:3–20, pārrunā izlasīto un tad aktīvi ķeras pie darba.

Lai izlasīto parādītu vizuāli uztverami, jārikojas tā: vienā galda galā ir katls, pie kura vai kurā iekšā liksim ēdamos dzīvniekus, otrā galda galā ir izveidots simbolisks mežs no kokiem. Sākam šķīrot dzīvniekus! Gaidīna ir sagatavojusi arī žurnālus, no kuriem var izgriezt dzīvnieku, putnu un citu radību bildītes. Lai izgrieztās bildītes būtu viegli novietot, tās pielīmē pie zobu bakstāmā kociņa, kuram apakšā pielipina plastilīna bumbiņu. Pamēģiniet arī jūs!

Attēlā no kreisās: Teodors (4 gadi), Aleksa (10 gadi), Evelīna (11 gadi), Elīna (12 gadi), Emīlija (8 gadi).

Piedalies konkursā!

Bērnu lappusītē līdz 2019. gada augustam būs tēmas par dzīvniekiem. Izdomā mīklas, uzdevumus, uzzīmē zīmējumu par dzīvniekiem Bībelē vai uzraksti savu piedzīvojumu ar kādu dzīvnieku! Zīmējumiem otrā pusē ir jāpievieno vārds, uzvārds, vecums, dzīvesvieta. Zīmējumi noteikti jāatsūta pa pastu. Rūpīgi izpildītos darbiņus varēsim publicēt mūsu lappusītē, un autori saņems balviņas! Darbiņu konkursam sūti katru mēnesi līdz 20. datumam uz e-pastu maritel@inbox.lv vai pa pastu: Žurnāls „Adventes Vēstis”, Bērnu lappusītei, Baznīcas iela 12a, Rīga LV-1010. Ja ir vēl kādi jautājumi, vari zvanīt 29869979.

Balvas par februāri

Pateicība visiem, kuri iesūtīja darbiņus! Visu darbiņu gan vēl nebūs redzami februāra žurnālā, bet balviņas par februāri saņems visi. Tie ir: **Kaiva Annika Avotiņa** (Pļaviņas), **Līna Bērziņa**, **Rūta** un **Rita Meņģeles** (Valmiera), **Rainers Vaga**, **Adriāns Aleksandrs** un **Daniels Stavro** (Skulte), **Betija Rubašenko**, **Eliza Anna Lipska** (Rīga), **Elina Staģīte**, **Gabriēla Zemīte**, **Rēzija** un **Dāvis Valbergi** (Olaine), **Keita Sulce** (Mazsalaca), 5 dalībnieki no Smiltenes: **Teodors**, **Aleksa**, **Evelīna**, **Elīna**, **Emīlija** un Bārbeles zēnu pamatskolas bērni: **Romāns**, **Namejs**, **Kristians**, **Mīkēlis**, **Toms**, **Jēkabs** un **Olivers**.

Piedzīvojums parkā

Kādā sabata dienā mēs ar ģimeni devāmies pastaigā uz parku. Pamanījām, ka tur ir tik šausmīgi piesārņots, ka grūti paspēt kāju. Visur mētājās pudeles, atkritumi un vēl daudz kas cits.

Romiešiem 8:22 “Jo mums ir zināms, ka visa radība vēl aizvien līdz ar mums klusībā nopūšas un cieš sāpes.”

Es ļoti par to biju apbēdināta un izdomāju, ka kādā brīvā darba dienā mēs varētu tur aiziet visu sakopt. Un tā kādu dienu es paņēmu vislielāko atkritumu maisu, kāds mums mājā bija, un cimdus un teicu papum un brālim, ka mums jāiet sakopt. Viņi teica, ka tik lielu maisu jau nevajag, bet beigās mēs devāmies ar to pašu.

Kad mēs tur sākām vākt, pamanījām, ka kāda meitene pastaigājas ar savu sunīti un viņš visu laiku ķersta tos atkritumus. Pēc kāda laiciņa viņa nāk ar vienu atkritumu un saka: mēs labprāt atbalstam jūs, jo katru dienu mēs šeit nākam pastaigāties un mans sunītis tos atkritumus grauž. Un mēs pateicāmies un kopā ar viņu turpinājām vākt atkritumus. Beigās arī sunītis savos zobīņos nesa atkritumu un ielika maisā.

Ijaba 12:7 “Bet prasi dzīvniekiem, tie tev pamācīs, un debesu putniem, tie tev pavēstīs” Tā tas lielais maiss arī piepildījās. Tagad tas sunītis var pastaigāties tīrā un sakoptā parkā!

Līna

Gabriela Zemīte, 7 gadi, Olaine

Rēzija Volberga, 9 gadi, Olaine

Elina Staģīte, 12 gadi, Olaine

Eliza Anna Lipska, 6 gadi, Rīga

Rūta Meņģele, 5 gadi, Valmiera

Dāvis Volbergs, 11 gadi, Olaine

Kaiva Annika Avotiņa, 4. klase, Pļaviņas

NEDEĻAS NOGALE LAULĀTIEM PĀRIEM AR LIDIJU NEIKURI

“Laimīgas laulības noslēpumi”

NO 3.MAIJA PL.18:00 LĪDZ 5.MAIJAM PL.15:00
SAULKRASTOS, VIESU NAMĀ “MINHAUZENA UNDA”

Programmā: tēmas, kas skars ģimenes
attiecību un bērnu audzināšanas jautājumus.

Dalības maksa
līdz 15.aprīlim - 50 € (no pāra),
pēc 15.aprīļa - 60 €.

Cenā ietilpst:
2 diennaktis viesu namā, 6 ēdienreizes, telpu īre.

Pieteikšanās pa mob. 29869979 (Mārīte)